Laikraksts LATVIETIS www.laikraksts.com

Austrālijas pirmais latviešu elektroniskais nedēļas laikraksts latviešiem pasaulē — An Australian newspaper for Latvians worldwide

Nr. 348 **2015. gada 22. februārī** TĪMEKLĪ ISSN 1837-6991

Published by Sterling Star Pty Ltd — PO Box 6219, SOUTH YARRA, VIC 3141, AUSTRALIA — Email: redakcija@laikraksts.com

FOTO Aina Gailīte

Jūra pie Mērsraga. (Skat. rakstu 10. lpp.)

Pēteris Greste godalgots Londonā

Karaliskā televīzijas biedrība godina Al Džazira žurnālistus

Divas nedēļas pēc atbrīvošanas 1. februārī no ieslodzījuma Ēģiptes cietumā un atgriešanās Austrālijā pie ģimenes, žurnālists Pēteris Greste atkal devās ceļā, lai saņemtu Anglijas *Karaliskās televīzijas biedrības (Royal Television Society – RTS)* Žūrijas godalgu.[1] To Greste saņēma Londonā, 2015. gada **18. februārī** savā un savu *Al Džaziras* kolēģu – Mohamedu Fahmija (Mohamed Fahmy) un Bahera Mohameda (Baher Mohamed) vārdā.

Karaliskās televīzijas biedrība gadskārtēji atzīst un apbalvo angļu žurnālistu darbību. Godalgas tika pasniegtas 18 kategorijās. Ar žūrijas komisijas lēmumu speciāla godalga tika piešķirta Pēterim un viņa kolēģiem. RTS godalgu komitejas priekšsēdis Stjuarts Purvis (Stuart Purvis) paskaidroja: „2013. gada decembrī pēc prezidenta Mohameda Morsija valdības gāšanas šie trīs *Al Džazira* žurnālisti tika arestēti un apsūdzēti par viltotu ziņu izplatīšanu un sadarbību ar Musulmaņu

Turpinājums 12. lpp.

Kanberas Daudzkultūru festivālā

Latvijas karogs pievērsa apmeklētāju uzmanību

Jau gadiem ilgi **februāra mēnesī** Kanberā notiek Daudzkultūru festivāls *(National Multicultural Festival).* Šis festivāls tiek rīkots vienā no lielākajiem Kanberas tirdzniecības un valsts iestāžu centriem – *Civic,* un tas ilgst visu nedēļas nogali. Centra ielu satiksme ir slēgta, un ielu un pilsētas laukumos ir teltis ar skatuvēm, uz kurām notiek dažādu tautību deju, dziesmu un mūzikas priekšnesumi, un ielās atsevišķas novietnes ar ļoti plašu lielās pasaules ēdienu izvēli.

Latvija patlaban, kā prezidējošā Eiropas Savienības (ES) valsts, piedalījās šajā festivālā ES ietvaros.

Pagājušā gada oktobra mēnesī darba vizītes laikā Kanberā Latvijas vēstnieks Lielbritānijā, Austrālijā un Jaunzēlandē Andris Teikmanis tikās ar Kanberas latviešu organizāciju pārstāvjiem. Pēc tam telefonsarunā ar E. Everonu viņš aicināja Kanberas latviešu saimi uzņemties atbildību par Latvijas novietnes (ES ietvarā) izkārtošanu šajā festivālā. Šo pienākumu uzņēmās Vita un Egons Eversoni un, saziņā ar Latvijas Ārlietu ministrijas pārstāvi Oļegu Orlovu, veica visus priekšdarbus, novietnes iekārtošanu un apkalpi festivāla laikā.

Visas ES valstu novietnes bija iekārtotas vienā lielā teltī, katrai valstij 2x2 metru liels nodalījums. Latvijas nodalījums bija viens no pirmajiem pie ieejas teltī, un pie tās statnē Latvijas karogs, kas pievilka apmeklētāju uzmanību. Pašu Latvijas stendu ar Ārlietu ministrijas atsūtītajiem materiāliem mākslinieciski iekārtoja Dace un

Turpinājums 3. lpp.

Saturs

Austrālijas ziņas 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15
Latvijas ziņas 6, 10, 11, 12
Latvieši pasaulē 1, 7, 8, 9, 12
Redakcijā 3
AL55KD 4, 14, 15
Miervaldis Balodis 3, 6
Juka Rislaki 6
Aina Gailīte 10, 11
Lasītāja vēstule 11
Datumi 15
Sarīkojumi un ziņojumi 16
Eiro kurss 16

9 771837 699002

DV Pertas Nodaļa atskatās uz 2014. gadu

Diviem biedriem piešķirti DV CV Atzinības raksti

Tāpat kā Ziemassvētki un Lieldienas, arī dzimšanas dienas katru gadu atkārtojas ap to pašu laiku, bet diemžēl visām šīm dienām, visām organizācijām ir jāpieskaita arī viņu gadskārtējās biedru pilnsapulces. Šīs sanāksmes dod gan biedriem, gan organizāciju valdēm sanākt kopā un pārspriest par padarīto un arī par vēl darāmo.

DV Pertas nodaļas pilnsapulce šī gada **8. februarī,** karstā pēcpusdienā, plkst. 13.00 Pertas Latviešu Centra Daugavas Vanagu Kluba telpās bija pulcinājusi gandrīz pusi no visiem biedriem. Kad karstuma dēļ (+37°C) mēģinājām ieslēgt dzesinātāju, kā jau vienmēr gadās, kad kaut ko tieši vajag, tas nedarbojas. Tā nu izmēģinājāmies, bet nekā. Nolēmām, ka vēl jau esam pietiekoši mundri, gan jau izcietīsim.

Tā nu, mūsu nodaļas valdes priekšsēdis ar mazu nokavēšanos atklāja nodaļas pilnsapulci, ar klusuma brīdi mūs uzaicinot atcerēties tos mūsu nodaļas biedrus, kuri kopš pagājušās sēdes ir pievienojušies tām citām nodaļām *tur augšā aiz zvaigznēm.* Šim klusuma brīdim sekoja mūsu kopā nodziedātie Daugavas vanagu Dziesmas pirmais un pēdējai pants, kuru dziedot ievērojām, ka tiešām: *Ak, retākas rindas ik gadus mums tiek.*

Par mums palikušiem katru gadu ir prieks, ka vēl kādus biedrus varam sveikt un tiem pateikties par viņu pašaizliedzīgo darbu gan mūsu nodaļas, gan vispār latviešu labā ar organizācijas izsniegtiem Atzinības rakstiem. Šogad mums Pertā bija divi tādi sevišķas uzslavas cienīgie biedri: Jānis Blumbergs un Andris Vārpiņš.

Vienmēr aktīvais, vienmēr gatavs pielikt savu palīdzīgo roku un savu artavu, kur vien vezums ir bijis tāds smagāks, ir 90 gadu vecais Jānis Blumbergs. Jānim piešķirts DV Centrālās Valdes Atzinības raksts. Jāni, tu esi vecāks par gandrīz mums visiem, bet ar savu latvieša sīkstumu esi neapturams darba darītājs. Apsveicam Tevi!

Otrais DV Centrālās Valdes Atzinības raksts tika piešķirts mūsu nodaļas vanagam, kurš arī, kur ir bijusi vajadzīga palīdzīga roka, to nekad nav liedzis. Viņš ir strādājis gan mūsu nodaļas, gan visu Pertas latviešu organizāciju labā. Esot namdarim, viņa roka ir dažreiz bijusi neatvietojama pie mūsu nama un kluba pielabojumiem. Andris Vārpiņš apsveicams ar labi pelnīto uzslavu. Paldies, Andri!

Kamēr vēl gāja apsveikumi, nodaļas valdes priekšsēdis Ilmārs Rudaks pateicās arī mūsu lielajām darītājām, nodaļas vanadzēm, bez kuru palīdzības mēs nevarētu darboties. Tad nu ar to pagājušā gada darba atskats bija garām un sākām raudzīties uz nākotni.

Pēc sēdes vadības, vadītāja, sekretāra un balsu skaitītāju ievēlēšanas sēde ātri punktam pa punktu risinājās uz priekšu. Tā kā mūsu nodaļa ir līdzīpašniece Pertas Latviešu Centrā, tad tas, kas notiek ar šo Centru, skar arī mūsu nodaļu. Labas ziņas šogad ir, ka sakarā ar to, ka mēs esam spējuši izīrēt mūsu auto novietni un daļēji izīrēt arī Centra Zāles lietošanu, nodaļai šogad nebūs jāpiemaksā pie centra uzturēšanas izdevumiem. Ar maziem paskaidrojumiem arī nākamā gada budžets tika pieņemts.

Vienmēr sāpīgākais punkts ir jaunās valdes vēlēšanas, bet šoreiz vēl, novērtējot labo darbu, kuru valde ar līdzšinējo priekšsēdi ir darbojusies tik labi, tad to arī tādu ievēlējām atkal, lai turpina strādāt tālāk. Kaut gan viens atteicās, arī par vienu mazāka valde varēs savus pienākumus veikt. Arī revīzijas komisiju ievēlēja vecajā sastāvā.

Nolēmām, ka nākamā gadā jāpaaugstina devums Palīdzībai Latvijā un Okupācijas muzejam. Okupācijas muzeja devumu jāapvieno ar devumu *Plkv. Januma izstādei Nākotnes Namā*

FOTO Jānis Vucēns

Jānis Blumbergs (no kreisās) saņem DV CV Atzinības rakstu no Pertas DV nodaļas priekšsēža Ilmāra Rudaka.

FOTO Jānis Vucēns

Andris Vārpiņš (no kreisās) saņem DV CV Atzinības rakstu no Pertas DV nodaļas priekšsēža Ilmāra Rudaka.

FOTO Jānis Purvinskis

DV Pertas nodaļas 2015. gada pilnsapulce nodaļas klubā.

un Lestenes baznīcas jaunajam zvanam, kā arī jāatbalsta jauno Vanadzēnu darbs Latvijā. Vajadzību būs daudz, un ar naudu būs jārīkojas uzmanīgi, lai katram kaut kas tiek.

Kamēr vēl kādi būs, kuri būs gatavi strādāt sabiedrības un Latvijas labā, tikmēr mūsu nodaļa pastāvēs un varēs arī sniegt palīdzīgu roku tur, kur nu tā būs vajadzīga; kad darītāju pietrūks, tad slēgsim durvis ciet un arī paši pievienosimies tiem pulkiem *tur aiz zvaigznēm.*

Tagad, paldies darītājiem un uz redzīti nākamā pilnsapulcē 2016. gadā.

Jānis Purvinskis
Laikrakstam „Latvietis“

Published by Sterling Star Pty Ltd
ABN 54053671855

Redakcija / Editorial Office:
Sterling Star
PO Box 6219
SOUTH YARRA, VIC 3141
AUSTRALIA

Tel/fakss: (03) 98273753
redakcija@laikraksts.com
latvietis@netspace.net.au

www.laikraksts.com

Editor: Dr. Gunars Nagels
Associate Editor: Ilze Nagela

Abonēšanas cena drukātam laikrakstam: $42 par 10 numuriem, $82 par 20 numuriem vai $210 par 52 numuriem ar piegādi Austrālijā.
Čekus rakstīt uz vārda:
„Sterling Star Pty Ltd“.

Sludinājumu cena: $6 par 1 cm telpu vienā slejā vienā numurā.

Content and design:
© Sterling Star 2015.
All rights reserved.

Tīmeklī/Online ISSN 1837-6991
Abonētājiem/Print ISSN 1837-6983

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ne katrā gadījumā atbilst redakcijas viedoklim, un redakcija par tām neuzņemas atbildību. Redakcija patur tiesības manuskriptus un fotogrāfijas rediģēt. Laikraksts honorārus nemaksā.

Redakcijā

Sveicināti, lasītāji!

Latvija ir Eiropā. Gan ģeogrāfiski, gan politiski. Atgriešanās notika ļoti strauji pēc Padomju Savienības sabrukuma.

Tagad atkal tuvojās lielais Eiropas kultūras notikums (lai gan daži to raksturotu citā veidā) – Eirovīzijas dziesmu konkurss. Kā zināms, Eirovīzijas dziesmu konkursu kopš 1956. gada rīko Eiropas Raidorganizāciju apvienība (angliski European Broadcasting Union (EBU)). Šo organizāciju dibināja 1950. gadā, apvienojot 23 raidorganizācijas no Eiropas un Vidusjūras valstīm, lai veicinātu sadarbību un kopējus tehniskus standartus. Tāpēc Eirovīzijas dziesmu konkurss nav bijis tikai Eiropas valstu lietu. Izraēla, piemēram, ir vairākas reizes uzvarējusi.

Sekotāji Eirovīzijai ir visā pasaulē, un Austrālijā SBS raidītājs katru gadu rāda gan pusfinālus, gan finālus. Tiesa gan, ar dažu dienu nobīdi, kas nozīmē, ka nedrīkst skatīties nekādas ārzemju ziņas šai laikā, lai nesabojātu pārsteigumu, kad skaita balsis.

Austrālijas latvieši rīko Eirovīzijas sarīkojumus, bet nevar piedalīties balsošanā, jo to var tikai darīt tās zemēs, kuras ir organizācijas biedres (arī, ja konkrētā zeme nepiedalās tā gada konkursā).

Bet šogad viss mainās! Austrālija piedalās Eirovīzijā!

Kā sevišķs novērtējums par Austrālijas un sevišķi SBS lielo interesi Eirovīzijas dziesmu konkursā, Austrālija šogad piedalīsies kā viesis. Līdzīgi kā pēdējos gados būs divi pusfināli un fināls. Austrālija ieiet tieši finālā, bet austrālieši varēs balsot katrā no abiem pusfināliem.

Ja gadās, ka Austrālija uzvarēs, tad 2016. gada konkursu rīkos Austrālijas SBS, bet tam būs jānotiek kādā Eiropas pilsētā.

Pasaule patiešam kļūst mazāka. Ja Latvijas ieiešana jeb atgriešanās Eiropā bija tikai laika jautājums, tad kurš varēja iedomāties, ka Austrālija pievienosies Eiropai šādā veidā?

Grūti prognozēt, vai šāda piedalīšanās arī citā veidā paaugstinās Austrālijas interesi par Eiropu. Var salīdzināt austrāliešu interesi futbolā (ko austrālieši sauc par sokeru („soccer“)), jo daudz populārāki ir gan Austrālijas futbols (Australian Rules) un regbijs). Bet kad Austrālijai bija labas sekmes pasaules kausā, tad arī interese par futbolu strauji palielinājās.

Ja Austrālija uzvarēs Eirovīzijā, tad ne tikai austrāliešu interese par Eiropu varētu palielināties, bet arī eiropiešu interese par Austrāliju.

GN

Ievadraksti

Lasītāja komentārs

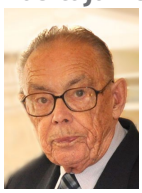

Laikraksta LATVIETIS Nr. 344., 345. un 346. izpelnās sevišķu uzmanību par skaidriem un nepārprotamiem uzskatiem attiecībā uz pretdarbību Latvijas interešu aizstāvēšanai.

LATVIETIS Nr. 344. izdevuma ievadrakstā (3. lpp) „kas vēlas mūsu muti vērt ciet“, paliek iespaids, ka Latvijas ziņu dienestiem (mēdijiem) ir klapes uz acīm, gluži kā zirgiem, kuriem jāskrien tikai vienā virzienā. Vai patiesi esam kļuvuši akli un kurli, ka Okupācijas muzejs bijušiem okupantiem un viņu pakalpiņiem ir kā dadzis acī. Kas bremzē un aizkavē muzeja jaunās ēkas celšanu?

Nesen skatīju autentisku dokumenta fotokopiju, krievu valodā, ar atzīmi *nošaujams*. Šis dokuments tuvākā nākotnē atradīsies Okupācijas muzejā kā mēms liecinieks, ko toreizējās varas iestādes izdarīja pilnīgi nevainīgam Latvijas pavalstniekam.

Otrais ievadraksts (LATVIETIS Nr. 345. 3. lpp) attiecībā uz Latvijas atteikšanos piedalīties Milānas pasaules izstādē *(Expo Milano, 2015)*. Kāpēc? Liekas, ka šī piedalīšanās saistīta ar lī-

Turpinājums 6. lpp.

FOTO Egons Eversons

Latvijas nodalījumā. Kanberas deju kopas „Sprigulītis“ dejotāji. No kreisās: Ansis Eversons, Benita Beer, Lisa Bruzgule, Mikus Eversons, Valdis Strazds, Laura Daenke, Ērika Marozekī (Marosszeky) un Tomass Volšs (Tomas Walsh).

Daudzkultūru festivālā

Turpinājums no 1. lpp.

Pēteris Dedekeri (De Deckker).

Festivāla apmeklētāji varēja skatīt Latvijas dabas skatus, tautas tērpus, kā arī saņemt brošūras un skrejlapas ar informāciju par Latvijas vēsturi, politisko iekārtu, folkloru un mākslinieciskiem sasniegumiem.

Šai teltij blakus esošā estrādē pēcpusdienas sesijā Kanberas tautu dejas kopa *Sprigulītis* Valda Strazda vadībā dejoja četras tautas dejas, ko skatītāji sveica ar spēcīgiem aplausiem.

Skatītāju vidū bija gan Kanberas latvieši, gan arī latvieši no Sidnejas. Viņu vidū varēja skatīt Strazdu ģimeni, Sarmu un Aleksi ar mazuļiem – Miku un Aivaru, Kārkliņu Ģintu u.c.

Mani personīgie novērojumi – apmeklētāju skaits bija tūkstošu tūkstošiem. Lielajā cilvēku pūlī varēja skatīt tik daudz pasaules tautu. Staigājot pa ielām, nokļuvu pie estrādes, kur patlaban uzstājās *Klusā Okeāna salu* dejotāji. Un salīdzinājumā, cik liela atšķirība ir starp šīm divām dejotāju kopām – latviešiem un šiem salinieku dejotājiem. Latvieši, tērpti smagos, ziemeļnieciskos apģērbos, ar vieglu dejas soli; tikmēr šie salu dejotāji, tradicionālajos tikai no jostas vietas apsegumos, ar smagiem kāju, roku sitieniem un skaļiem saucieniem. Un tomēr, visi ir nākamie Austrālijas demogrāfijas veidotāji.

Noslēgumā – paldies Egonam un Vitai Eversoniem, paldies *Sprigulīša* dejotājiem un visiem palīgiem par pielikto darbu Latvijas vārda popularizēšanai šajā festivālā!

Skaidrīte Dariusa
Laikrakstam „Latvietis“

FOTO Egons Eversons

Latvijas nodalījumā – Vita Eversone un Dace Dedekera (De Deckker).

FOTO Pēteris Strazds

Kultūras dienu kopkoris. Diriģents Ints Teterovskis.

AL 55.KD Kopkora koncerta atbalss

Mēs esam, jo mēs dziedam!

Atskatā rakstītu rakstu par kādu notikumu var uzņemt dažādi. No vienas puses – tās ir vecas ziņas, kas nevienam vairs neinteresē, no otras, atskats dod iespēju atcerēties, izvērtēt un izvērtīt paliekošo no pārejošā. Mans kolēģis Juris Krādziņš rakstīja par šī sarīkojuma tiešo norisi *Ritums,* nr. 723. Mans nolūks – ar video ieraksta palīdzību – ir sniegt plašāku perspektīvi uz koncertu kā tādu un tā nozīmi mūsu kultūras dzīvē. Ja ir tā, kā dažkārt saka, ka atskats met laipu uz nākotni, lai šai gadījumā tas būtu uz jaunu Kultūras dienu veidošanu nākotnē.

Neapšaubāmi Kopkora koncerts ir Kultūras dienu (KD) kulminācija. Tas notika 2014. gada pašā nogalē – **30. decembrī.** Koncerts dod iespēju parādīt, ko katrs koris pēdējo gadu laikā ir apguvis savās mājās, un ko varam veikt visi kopā. Šoreiz, skats, kas veidojās mūsu acu priekšā, bija kā jauno spēku – jaunu koristu un jaunu diriģentu – parāde: deviņi kori, astoņpadsmit diriģenti – vairums jauni – un pieci solisti – dziedātāji un instrumentālisti. Bija spēki no Latvijas, spēki no Īrijas, spēki no lieliem un maziem centriem Austrālijā un spēki no kultūras vienotām, kam tuvumā nav ne liela, ne maza centra. Šai garajā ierindā paguruma nemanīt. Ja ir gadījies dzirdēt nopūtas: *„viss iet mazumā, nez vai nākamās Kultūras dienas vairs spēsim sarīkot,“* tad šo svētku jauno spēku skate parādīja, ka nav vietas šaubām, nav vietas nopūtām. Mēs augam, topam un no jauna pārveidojamies, iepriekš neparedzētos veidos.

Kā konkrētu piemēru lai minu dienu, neilgi atpakaļ, kad skumām par Sidnejas jauktā kora tā saucamo *dabisko* izirāšanu. Nepagāja ilgi. Atbrauca diriģents Ints Teterovskis no Latvijas, atrada entuziastus – dziedātājus un diriģentes Dainu Kainu un Sandru Dragūnu mūsu pašu vidū... un dažu dienu laikā sastādīja jaunu kori ar mērķi un nosaukumu *Sidnejas Kultūras dienu jauktais koris.* Kā plašākā kultūrā mēdz teikt, kas sekoja, pieder vēsturei. Lūk, nav jāmeklē tālāk. Kur griba, tur būs arī veiksme.

Turpinājumā, neilgi vēlāk atbrauca mērķa papildspēki vienā personā, proti, diriģents Ivars Cinkuss. Ar diriģentes Zanes Riteres un *Dainas* kora līdzdarbību uz tika noorganizēti diriģentu kursi Melburnā,* kuru augļus skatījām un klausījām šai dižajā Kopkora koncertā.

Vēl brītiņu pie šīs domas pakavējoties, ir jāizsaka atzinība mūsu pašmāju pieredzējušajiem diriģentiem, kas saskatot jaunus, potenciālus diriģentus savu koristu vidū, ir devuši tiem iespēju savas dotības pilnveidot. Paldies.

Rakstot par šo koncertu, kā pirmo gribu izteikt atzinību koncerta organizētājai un vadītājai Dainai Kainai par programmas izvēli un tās vērīgo sakārtojumu. Putna lidojumā programmas mets gluži vienkāršs: sākām ar himnu, turpinājām ar Tēva reizi un nobeidzām ar visu latviešu, visos laikos un vietās vienojošo *Pūt, vējiņi* un ar daudz sirds un dvēseles maizes pa vidu. Kā pakete – koncerts bija pilnīgs. Nekā, ko pielikt, nekā, ko atņemt.

Koncertu atklāja ar valsts himnu *Dievs, svētī Latviju* – Inta Teterovska vadībā. Kas sekoja, izvērtās par minēto Kultūras dienu jauno spēku skati. Viena aiz otras mūsu priekšā stājās jaunās diriģentes: Daina Kaina, Sandra Dragūna un Elita Luce, kā arī mūsu pieredzējušās diriģentes Zane Ritere un Lilita Daenke, katra ar vienu dziesmu. Pārējās jaunās diriģentes uzstājās koncerta otrā daļā. Kā pirmā Kultūras dienu publikai debitēja Daina Kaina ar Lūcijas Garūtas *Mūsu Tēvs debesīs.* Šai izpildījumā aizkustināja diriģentes dziļā iejūtība skaņdarba veseluma veidošanā: meistarīgi kontrolētie kāpinājumi, klusinājumi un smalki niansētie, saskaņotie frazējumi. Taču, kas saistīja pāri visam, bija lūgšanas taustāmais klusums. Kad klusums skan, tad zinām, ka esam kaut kā liela priekšā.

Sekoja četras dziesmas; visas ar kopēju dzimtenes mīlestības tēmu. Kaut tēma visām viena, katra dziesma izskanēja ar savu īpašu, diriģentes veidotu skaņu un noskaņu. Bija prieks vērot, ka koris un diriģentes runā vienu valodu, korim lasot diriģenšu interpretatīvās vēlmes kustībās un sejas izteiksmē. Zanes Riteres vadītā Zigmāra Liepiņa *Svētī debesīs šo zemi* izcēlās ar dziesmas gaišo noskaņu, skanīgo dziedājumu un Annas Mačēnas dzidro solo pienesumu. Tāpat patika ar plašiem žestiem un plašu skaņu Sandras Dragūnas veidotā Pētera Barisona

FOTO Pēteris Strazds

Koncerta publika.

Turpinājums 14. lpp.

Latviešu Kredītkooperatīvs Austrālijā

Pilnsapulce

Svētdien, **30. novembra** siltā un saulainā pēcpusdienā Melburnas Latviešu nama Misiņa zālē uz savu gadskārtējo – jau 54. pilnsapulci bija pulcējušies apmēram 20 kooperatīva biedri un atbalstītāji. Uz 2014. gada 30. jūniju LKA biedru skaits bija 953.

Pilnsapulces sākumā ar klusuma brīdi tika pieminēti pagājušā gadā mūžībā aizgājušie LKA biedri.

Valdes priekšsēža vietnieks Viktors Bendrups nolasīja iepriekšējās – LKA 53. pilnsapulces, kas notika 2013. gada 27. oktobrī, protokolu, kas vienbalsīgi tika pieņemts.

Sekoja LKA Valdes priekšsēža Ērika Cīruļa ziņojums. Viņš teica: *Šis ir mans piektais Latviešu Kredītkooperatīva Austrālijā (LKA) ziņojums kā priekšsēdim.*

Pagājušais gads nebija viegls, ņemot vērā ekonomisko stāvokli. Pazeminātās procentu likmes ir atstājušas negatīvu iespaidu uz mūsu peļņu, kā arī zemais aizņēmumu pieprasījums. Mēs turpinājām mudināt biedrus un savus radus un draugus, lai grieztos pie mums ar savām aizņēmuma vajadzībām.

Zinot, ka LKA tagad atrodas citās telpās, Ē. Cīrulis paskaidroja maiņas iemeslu: *Direktori ir pārskatījuši mūsu izdevumus, kā tos varētu samazināt. Mēs analizējām, cik mums izmaksātu pilsētas biroju paturēt, salīdzinot ar to, ja mēs īrētu biroju. Mēs nācām pie slēdziena, ka nav ekonomiski turpināt paturēt mūsu pilsētas biroju. Tad mēs meklējām un atradām biroju, un pārdevām pilsētas pilsētas biroju, kura pārdošanas cena bija augstāka nekā mēs sagaidījām. Ietaupījumu mēs manīsim nākošā un turpmākajos gados.*

LKA priekšsēdis turpināja: *LKA ir daudzus gadus sniedzis visāda veida finanšu pakalpojumus daudziem saviem biedriem, kā arī lielai daļai mūsu latviešu organizācijām un atbalstījis latviešu skolas un bibliotēku. Visu šo laiku LKA bilance ir turpinājusi augt un ir uzkrātas ievērojamas rezerves.*

Ēriks Cīrulis ziņoja par patreizējo stāvokli kredītkooperatīvā: *Noslēdzot pagājušo finansiālo gadu LKA bilance bija $ 16 613 880, kopējie ienākumi $ 720 620 un bruto peļņa $ 338 252 un peļņa pirms ienākuma nodokļa $ 3 102. LKA noslēdza pagājušo gadu ar apmierinošu peļņu, ņemot vērā ekonomiskos apstākļus.*

Ē. Cīrulis atgādināja, ka: *LKA ir viens no retiem finanšu uzņēmumiem Austrālijā, kas pastāv tikai viena iemesla dēļ, lai darbotos savu biedru labā un veicinātu viņu materiālo labklājību piedāvājot tiem lētākus un izdevīgākus finanšu pakalpojumus.*

LKA piedāvā saviem biedriem čeku kontus, nepārtrauktu kredīta (overdraft) kontus un debeta kartiņas naudas izņemšanai no automātiem. LKA pakalpojumi ir pieejami visiem latviešiem, viņu radiem, draugiem un pazīstamiem Austrālijā, arī ja tie nav latviešu izcelsmes.[...] Kamēr citām finanšu iestādēm ir pašreiz brīvo līdzekļu trūkums, mūsu kredītkooperatīvam ir pietiekoši brīvi līdzekļi, lai apmierinātu savu biedru aizdevumu pieprasījumus māju iegādei un citām vajadzībām.

FOTO Ilze Nāgela

Latviešu Kredītkooperatīva Austrālijā pilnsapulce.

Nobeigumā valdes priekšsēdis sacīja: *Gribu izteikt pateicību visiem mūsu biedriem, kas atbalsta savu kooperatīvu izmantojot tā pakalpojumus, valdes locekļiem, par veltīto laiku, labo sadarbību un atbildības nešanu, darbiniekiem par viņu darbu.*

Sekoja direktoru vēlēšanas. Pilnsapulcē šoreiz bija pārvēlami četri direktori, kuru pilnvaras notek, bet kuri uztur spēkā savas kandidatūras; tie ir – Ēriks Cīrulis, Pēteris Delvers,

Turpinājums 13. lpp.

Mortgage Loans

3.59% **5.76%**

fixed for 12 months **Comparison Rate**

on new loans secured by first mortgage for the first 12 months the discounted rate of 3.59% p.a. and then it reverts to the variable rate which is currently 5.90% p.a.

Comparison rate is 5.73% p.a.
Based on a loan of $150,000.00 for
25 years with costs of $900.00.

You don't have to be Latvian to borrow money from us

For full terms and conditions contact us:
Latvian Australian Credit Co-operative Society Ltd

Latviešu Kreditkooperātīvs Austrālijā

Phone 1300 658 528
Email Address: lacc@latviancredit.com.au
Website: www.latviancredit.com.au
Australian Credit Licence 247391

LS018-08/14

Pirmā latviešu pilote Austrālijā

Izstāde Liepājā Valdas Ošs-Lamondas piemiņai

Visu februāra mēnesi Liepājas Centrālajā zinātniskajā bibliotēkā (Zivju ielā 7, Liepājā) skatāma izstāde, kas veltīta **Valdas Ošs-Lamondas** (1935.-1968.) – pirmās latviešu izcelsmes civilās aviācijas pilotes Austrālijā – piemiņai.

FOTO no Jāņa Priednieka arhīva

Latviešu jaunieši Mārtiņdienas ķekatās 1951. gada 10. novembrī, Vestseilas (West Sale) imigrantu nometnē (Viktorijas pavalstī, Austrālijā). Valda Ošs – otrā no labās puses.

Lidotāja dzimusi 1935. gada 6. februārī Liepājā Latvijas Aizsargu organizācijas aviatora Žaņa Ošs un viņa dzīvesbiedres Marijas Leontīnes Ošs ģimenē. Otrā pasaules kara laikā ģimene devās bēgļu gaitās. 1949. gada vasarā no Neapoles ostas Itālijā ar kuģi *Skaugum* nokļuva Bonegilas imigrantu nometnē Austrālijā, Viktorijas štatā.

Sasniedzot pilngadību, Valda Ošs kļuva par *Karaliskā Viktorijas aerokluba (Royal Victorian Aero Club)* biedri un 1956. gadā ieguva lidotājas licenci. Viņa bija viena no nedaudzām sievietēm, kura strādāja par civilās aviācijas piloti aviokompānijā *Southern Airlines,* izpildot iekšzemes reisus.

Valdas Ošs-Lamondas mūžs aprāvās pēkšņi un negaidīti – viņa 1968. gada 24. oktobrī 33 gadu vecumā traģiski gāja bojā.

Lāsma Gaitniece
Laikrakstam „Latvietis“

Kas īsti notiek Latvijas skolās?

Vidusskolās un ģimnāzijās noderētu ārpolitikas ekspertu uzstāšanās

Braucu vilcienā un nevarēju nedzirdēt blakus kupejā sēdošo skolēnu sarunu, kas risinājās krievu valodā. Pēc kāda laika sapratu, ka viņi mācās latviešu skolā un ir kvēli Putina aizstāvji.

Nezinu, vai šie jaunieši jebkad bijuši Krievijā. Domājams, ka vai nu viens, vai abi vecāki ir krievi, un savu informāciju par kaimiņvalsti viņi guvuši no vecākiem, Krievijas TV kanāliem un dažādiem interneta portāliem, kas propagandē Krievijas viedokli par notiekošo Ukrainas austrumos un ne tikai. Viņi ir redzējuši arī Krievijas pārstāvjus – gan *Jaunā viļņa* zvaigznes, gan uzturēšanās atļauju ieguvējus, kuri, tiesa, nocietinājušies savās privātmājās vai Rīgas centra daudzstāvu ēkās.

Man radās jautājums: kas īsti notiek Latvijas skolās, arī tajās, kur mācības norit latviešu valodā? Vai skolotāji pārrunā ar skolēniem aktuālus jautājumus, vai skolotājiem ir pietiekami priekšzināšanu tam? Kādi eksperti viesojušies skolās? Vai kādam bijusi vēlēšanās izpētīt Latvijas skolēnu uzskatus, un kādiem medijiem viņi seko? Vai eksistē kāda informācijas programma? Vai skolās māca sekot plašsaziņas līdzekļiem un izprast, cik objektīvi tie ir?

Piemēram, Izglītības ministrijas oficiāla informācijas programma acīmredzot novestu pie tā, ka Krievija starptautiskos forumos atkal paziņotu, ka Latvija mazgā minoritāšu smadzenes un nodarbojas ar Gebelsa cienīgu propagandu.

Tā vietā varbūt vajadzētu pārdomāt, ka vismaz vidusskolās un ģimnāzijās šad un tad varētu uzaicināt ārpolitikas pētniekus un žurnālistus, kuri nodarbojas ar starptautiskajiem jautājumiem, tāpat arī latviešu diplomātus, kas strādājuši ārzemēs. Mācību stundās, kam vajadzētu būt regulārām, skolēnus vajadzētu iepazīstināt, piemēram, ar Austrumeiropas politikas pētījumu centra materiāliem.

Mēdz teikt – kāda jaunatne ir šodien, tāda tauta būs rīt.

Juka Rislaki
rakstnieks

Ievadraksti

Turpinājums no 3. lpp.

dzekļu nelietpratīgu izmantošanu. Nokavēt šādu iespēju piedalīties pasaules forumā ar to, ko Latvija spēj, jāsalīdzina ar autobraucēju bez braukšanas atļaujas.

Kaut Krievija un tās prezidents ļoti palīdzējuši Latvijai iekļūt starptautiskā forumā ar savu agresīvo nostāju Ukrainā, Okupācija muzejs, pasaules izstāde, Latvijas muzikālie sasniegumi un patiesību apgaismotāji ievadraksti, ir labākās zāles pret Krievijas propagandu.

Pirmais un pēdējais PSRS prezidents Mihails Gorbačovs pagājušā gada 20. novembrī atzinis, ka Krievijas prezidents Vladimirs Putins ir sācis pieļaut tās pašas kļūdas, ko viņš, jo sācis *slimot ar pārlieku pašpārliecinātību.*

„Un visam, ko runā, vairs jau nav nozīmes – viņš ir dievs vai vismaz dieva vietnieks, tikai nezinu, kādos jautājumos,“ savas jaunās grāmatas *Posļe Kremļa (Pēc Kremļa)* atvēršanas svētkos sacīja Gorbačovs.

Putinam ir jāieklausās – „tas ir svarīgāk par lišķiem, kas viņu aplaiza no pēdām līdz zināmām vietām,“ norādīja bijušais padomju līderis. Viņš uzsvēra, ka stipru valsti neveido ar spēku. „Stipra valsts – demokrātiska valsts,“ sacīja Gorbačevs *(apollo.lv).*

Trešais ievadraksts (LATVIETIS Nr. 346., 3. lpp.) norāda, ka pārlieku paļaujamies uz ***cūkas laimi*** gan kaujās, neatkarīgās Latvijas sākuma gados, gan 1930-to gadu beigās, kad Latvijas diplomāti nevarēja piesaistīt draugus. ***Cūkas laime*** atkal atkārtojās, kad Latvija iestājās NATO. Ievadraksts norāda, ka NATO palīdzība saprasta kā glābšana, jo paši nespējam dot apsolītos 2% no budžeta valsts aizsardzībai.

Tālāk ievadraksts paskaidro par atkārtotu ***cūkas laimi***. Karš Ukrainā ierosināja pastiprināt NATO spēkus Baltijas valstīs un atkārtotiem solījumiem aizstāvēt Baltijas valstis pret varbūtēju agresiju. Neraugoties uz to, „...darīsim mūsu daļu, lai kārtis kristu mums labvēlīgā veidā,“ aicina ievadraksts.

Miervaldis Balodis
Laikrakstam „Latvietis“

Skautu un gaidu kustībām jauna vadība

Pirmo reizi priekšnieki no Austrālijas

Ik pa trim gadiem skautu vadītāji ievēl sev jaunu priekšnieku, bet gaidu vadītājas ievēl savu priekšnieci katrus četrus gadus. 2014. gadā sakrita, ka bija jāpārvēl abu kustību priekšnieki vienlaicīgi. Skautu vadītāji ievēlēja vadītāju **Arni Vējiņu** no Austrālijas kā savu priekšnieku nākošiem trim gadiem, un gaidas ievēlēja vadītāju **Anitu Vējiņu** arī no Austrālijas kā savu priekšnieci nākošiem četriem gadiem. Šis ir pirmais gadījums, kad skautu un gaidu kustībām priekšnieki tiek ievēlēti no Austrālijas.

Arnis Vējiņš iesāka savas skautu gaidas kā mazskauts Austrālijas mazskautu pulciņā jau 1965. gadā, bet latviešu skautu Rīgas (102.) vienībā Melburnā tikai 1979. gadā kā rovers. Vadītāju solījumu deva 1983. gadā, vadīja skautu pulciņu kopš 1981. gada un uzņēmās vienības vadību 1991. gadā. Beidzis augstākos vadītāju kursus (Gilwell kursus), iegūstot *Meža zīmi (Wood Badge)* skautu pakāpē 1982. gadā.

No 2001. gada darbojās kā Austrālijas jendas priekšnieks. Apbalvots ar Latviešu skautu kustības apbalvojumiem – *Balto liliju* un 2014. g. augstāko apbalvojumu – *Pelēko vilku,* kā arī Latviešu gaidu kustības *Pateicības zīmi* un Austrālijas Skautu organizācijas *Medal of Merit*.

2007. gadā A. Vējiņš strādāja Melburnas imigrācijas muzeja izstādes Austrālijas skautu komitejā un savāca materiālus, kas parādīja latviešu un etnisko skautu lomu vispasaules skautismā.

Anita Vējiņa iesāka savas gaidu gaitas 1974. gadā Rīgas (1.) gaidu vienībā Melburnā. Ir vadījusi guntiņu un gaidu pulciņus. Vadītāju solījumu deva 1982. gadā. Ir beigusi augstākos skautu vadītāju kursus, tā saucamos *Garezera kursus* 1985. gadā un arī Gaidu kustības augstākos kursus – *Āboliņa zīmes*. Veikusi vienības sekretāres pienākumus no 1995. līdz 2011. gadam, kad pārņēma vienības priekšnieces amatu. Ir bijusi viena no galvenām redakcijas darbiniecēm Austrālijas skautu un gaidu jendas izdevumam *Zīle*.

Apbalvota ar Skautu kustības pateicības zīmi *Saulīte* 1992. gadā un *Saulīti lentā* 2010. gadā, saņēmusi Latviešu apvienības Austrālijā un Jaunzēlandē Atzinības rakstu 2007. gadā un Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministrijas Atzinības rakstu 2008. gadā.

Anita Vējiņa ir bijusi aktīva ne tikai gaidu kustībā, bet arī Melburnas latviešu sabiedrībā, vadot bērnu dārzu *Daina* no 1989. līdz 1993. gadam, ir bijusi *Daugavas* skolas skolotāja no 1991. līdz 2005. gadam un *Tērvetes* vasaras bērnu nometnes skolotāja un audzinātāja.

FOTO Gunārs Nāgels

Arnis un Anita Vējiņi ar Anitai pasniegto Austrālijas Galvenā komisāra balvu (Chief Commissioner's Award) 2012. gadā.

Kopā ar Arni Vējiņu ir piedalījusies vairākās Latviešu skautu kustības Lielās nometnēs, 1992. un 2014. gadā, kā arī vairākās konferencēs Kanādā un ASV. Abi bija dalībnieki Latvijas Skautu un Gaidu Centrālās Organizācijas rīkotā nometnē *Mežezers-98*.

Jaunie priekšnieki ir veikuši lielu darbu Melburnas skautu un gaidu vienībās un jendā. Tagad vēlam labas sekmes, abu kustību vadīšanā nākotnē, tuvojoties Latviešu skautisma simtgadei 2017. gadā.

vad. Maija Šķinķe
Laikrakstam „Latvietis“

Novuss Melburnā

Zelta kausi atkal aiziet uz Adelaidi

Gadskārtējās Viktorijas pavalsts novusa meistarsacīkstēs 2015. gada **31. janvārī** un **1. februārī.** Melburnā piedalījās 19 spēlētāju: 10 melburnieši, 3 sidnejieši, 4 adelaidieši un 3 no Centrālkrasta.

Pirmā dienā – 31. janvārī visi spēlētāji tika sadalīti pa četrām priekšgrupām, un 3 labākie no katras grupas – kopā 12 – nonāca pirmā fināla grupā, pārējie turnīru nobeidza, spēlējot otrā fināla grupā. Spēlējot katrs ar katru 1. fināla grupā, pirmais pienāca Jānis Brakauskis, un, izvērtējot rezultātus dāmu starpā, pirmā vieta tika piešķirta Anitai Misiņai. Un tā atkal Anita un Jānis aizveda zelta kausus uz Adelaidi; ja tas tā turpināsies, viņiem būs drīz jāiegādājas jauna vitrīna, kur tos glabāt. Otro vietu vienspēlēs vīriem izcīnīja Roberts Kārkliņš, bet trešo Ivars Mirovics – abi mājinieki. Dāmām otrā vietā palika centrālkrastiete Linda Pešūdova, bet trešā vietā adelaidiete Regīna Berķe.

Otrā dienā, spēlējot dubultspēles, kārtu šķira (vīrieši vai sievietes), tāpat kā dzīves vieta vai kluba piederība netika ņemta vērā. Spēlētāji bija *sapārojušies* brīvprātīgi bez noteikumiem – tikai cerībā vai pārliecībā par izmeklētā partnera spēles māku. Beigās šai raibajā, bet draudzīgajā sastāvā rezultāti iegrozījās tā, ka pirmo un otro vietu nevarēja izšķirt, un to dalīja divi pāri: Ivars Mirovics ar Daini Balceru (abi no Melburnas) un Rihards Puisēns ar Juri Rumbēnu (pirmais no Sidnejas, otrais no Džilongas). Trešo vietu ieņēma Roberts Kārkliņš ar Sigi Andersonu – abi no Melburnas. Dubultspēlēs caurmērā tad nu varētu secināt, ka melburnieši bija sapārojušies sekmīgāk.

Šajās sacīkstēs dažādu nelabvēlīgu apstākļu dēļ vairāki centīgi novusa spēlētāji un braucēji nebija varējuši ierasties Melburnā. Bet ar prieku secinājām, ka turnīrs bija piesaistījis vairākus jauniesācējus, un redzējām cik sekmīgi debitējās cetrālkrastietis Helmuts Šulcs un melburnieši Kārlis Miglis un Dainis Balcers. Šī sabiedriski pievilcīgā spēle, ko latvieši ir izkopuši, modernizējuši un ieveduši pasaules sporta katalogā, vēl netaisās iznīkt Austrālijā.

Pēc spēlēm turnīra spēlētāji un administratori paēda garšīgas vakariņas, ko, kā parasts, bija atkal sagatavojusi Silvija Miglis. Kad vīns bija atraisījis balss saites, nodziedājām savu novusa himnu un piedevām vēl pusduci citas latviešu dziesmas. Beigās Melburnas kopas novusa sekretārs Aleksandrs Grimms pateicās visiem labiem rūķīšiem un laumiņām, kas palīdzēja noorganizēt šo turnīru. Kad Adelaides pārstāvis Jānis Brakovskis uzaicināja visus novusistus š. g. augustā braukt uz Dienvidaustrālijas novusa meistarsacīkstēm, visi šķīrāmies ar prieku, lai atkal redzētos Adelaidē.

I.M.
Laikrakstam „Latvietis“

„Mazais Letiņš“ muzicē Trad Fest 2015, Dublinā

Simboliski aizver durvis uz tumšo sezonu

Janvāra pēdējā kalendāra dienā Dublinas sirdī vēsturiskajā 1753. gadā celtajā neoklasiskajā, grandiozi skaistajā Dublinas Pilsētas namā (City Hall), *Trad Fest 2015* desmitgades jubilejas daudzo pasākumu ietvaros, uzstājās arī Latviešu Biedrības Īrijā (LBI) muzikālā studija *Mazais Letiņš*. Divas dienas – **31. janvārī** un **1. februārī** Dublin city Hall bija organizeti *Trad Fest* Family koncerti, kuros uzstājās galvenokārt skolu jaunieši un mazie bērni no visas Īrijas.

Trad Fest ir aizsācies 2006. gadā kā relatīvi neliels tradicionālās mūzikas festivāls Dublinā, bet ar gadiem tas ir izaudzis par īpašu muzikālu maratonu vairāku dienu garumā, kurā var baudīt gan slavenu mūziķu skaņdarbus, gan īru un cittautiešu tautas mākslinieku priekšnesumus. *Trad Fest* notiek vienlaicīgi vairākās vēsturiski nozīmīgās Dublinas vietās. Un tas, ka šādā īru tautai nozīmīgā festivālā tiek novērtēti un aicināti uzstāties arī latviešu kopienas pārstāvji, ir liels gods un gandarījums.

Mazais Letiņs Ingūnas Grietiņas vadībā, izpildīja vairākas skaistas dziesmas, izpelnoties neviltotas skatītāju prieka emocijas un aplausus. Muzikālo pavadījumu grupas vadītājai palīdzēja nodrošināt Rasa Stonkus (ģitāra) un Signis Jaunzems (bungas), kā arī jaunie ģitāristi – Evita Makšus un Henrijs Brūvers. Ar atsevišķu sniegumu uzstājās arī *Mazā Letiņa* blokflautas skolotājas Zanes Lambertes audzēkņi.

Kā paši īri saka, šis *Trad Fest,* kas ik gadu ir ziemas sezonas festivāls, simboliski aizver durvis uz tumšo sezonu un nes gaismu un enerģiju, tuvojoties pavasarim.

Esot šajā festivālā un redzot mūsu bērnus tur stāvam un dziedam pelēcīgo divpadsmit milzu kolonnu ieskāvumā, skatot krāšņos griestu un sienu gleznojumus, vitrāžas un statujas, bija interesanti iedomāties, kā divu-trīs gadu simtus atpakaļ tur pastaigājās un savas biznesa lietas apsprieda bagāti tirgoņi. Šodien jau šīs ēkas vēsture glabā arī Latvijas vārdu, latviešu mūziku, dziesmas.

Dublinas *Trad Fest – Mazais Letiņš* piedalījās jau trešo gadu pēc kārtas.

Informāciju sagatavoja
Ilze Barkus
Laikrakstam „Latvietis“

Foto: Ilze Barkus un Arnis Krūmiņš.

„Mazais letiņš“.

„Mazais letiņš“.

Grācas Latviešu kultūras biedrība

Pievienojas Eiropas Latviešu apvienībai

Šā gada **2. februārī** Eiropas Latviešu apvienības (ELA) prezidijs ir saņēmis Grācas Latviešu kultūras biedrības *(Lettischer Kulturverein in Graz)* valdes iesniegumu, kurā pausts lūgums biedrību uzņemt ELA sastāvā.

Kopš 2015. gada 10. februāra Grācas Latviešu kultūras biedrība ir pilntiesīga ELA biedre.

Grācas Latviešu kultūras biedrība ir samērā jauna organizācija – tā dibināta 2014. gada 12. janvārī, un pašlaik tās darbībā iesaistījušies 44 biedri.

Tās statūtos norādīts, ka biedrība izvirzījusi piecus savas darbības mērķus:

1. Austrijas federālajā zemē Štīrijā un tās administratīvajā centrā Grācā dzīvojošajiem latviešiem organizēt svētku pasākumus un attīstīt latviešu kopienu;
2. kopt latviešu valodu, tradīcijas un latviešu pašapziņu, kā arī latviešu bērnos mērķtiecīgi ieaudzināt mūsu valsts kultūras vērtības;
3. Štīrijā un Grācā organizēt latviešu nacionālos svētkus, kā arī atbalstīt valsts sabiedriskos un politiskos notikumus minētājā reģionā;
4. veicināt kultūras un sociālos sakarus starp Latviju un Austriju;
5. organizācijas darbības plašākā nozīme ir kultūras vērtību kopšana, tā nav saistīta ne ar politiskām partijām, ne firmām.

FOTO no Grācas Latviešu kultūras biedrības arhīva

Grācas Latviešu kultūras biedrības dibināšanas sapulce.

Grācas Latviešu kultūras biedrībā var iestāties ikviena rīcībspējīga fiziska persona, kā arī juridiska persona, kura vēlas piedalīties organizācijas mērķu realizēšanā. Lai to izdarītu, ir jāraksta iesniegums biedrības valdei.

Ne retāk kā reizi gadā Grācas Latviešu kultūras biedrība organizē biedru sapulci.

Informāciju sagatavoja
Lāsma Gaitniece
Eiropas Latviešu apvienības komunikāciju referente
16.02.2015.

„Nāc un redzi!“

„Kursas“ Draudzīgais aicinājums Sietlā

Jau atkal gads ir riņķī un svētdien, **25. janvārī,** Sietlas Latviešu namā san kā bišu spietā. Atsaucība Amerikas Rietumkrasta latviešu izglītības centra vasaras vidusskolas *Kursa – Draudzīgajam aicinājumam* jūtama kā garīgā, tā praktiskā un finansiālā līmenī. Kopā nākuši gan esošie, gan bijušie audzēkņi un atbalstītāji. Vilinoši smaržo kafija un sanesto *groziņu* galds.

NĀC un REDZI, savā rīta sprediķī aicināja prāveste Daira Cilne. Ir Epifāniju laiks. Mainās laiki, mainās vietas, bet ir Aicinājums un ir Atsaukšanās. Ir Epifāniju ceļš. Un šeit, līdzībās, prāveste minēja *Kursas – Draudzīgo aicinājumu.*

Kursā tas ir aicinājums jauniešiem atklāt savu latvietību, iepazīties ar savu vēsturi, valodu; piedzīvot savu dzīvo latvietību draudzībās, dziesmās, dejās. Bet skaistajos svecīšu svētdienas dievkalpojumos jaunieši tiek aicināti atklāt savu garīgo dimensiju, kas arī ir daļa no tā, kas viņi ir.

Pēc dievkalpojuma Centra zālē Indra Ekmane, bijusī *Kursas* audzēkne un audzinātāja, doktorante Vašingtonas Universitātes starptautisko zinātņu fakultātē, veltīja nedaudz vārdu *Kursas* draudzīgā aicinājuma idejai un pasākuma norisei. Prāveste Daira Cilne paziņoja, ka *Kursas* direktors 2015. gada vasarā būs visu cienītais un iemīļotais prāvests Kārlis Žols. Latviešu biedrības Vašingtona štatā (LBVŠ) priekšsēde Sarmīte Dāvidsone izteica pateicību par teicamu un pašaizliedzīgu darbu bijušajam *Kursas* direktoram Jānim Rogainim. Jānis saņēma veselu klēpi rožu un visiem pateicās; ļaudis cēlās kājās un vētraini aplaudēja.

Kad ovācijas jau pierimušas, Indra Ekmane iepazīstināja klausītājus ar galveno referenti Aivu Ieviņu – doktorantūras kandidāti neirozinātnēs Vašingtonas Universitātē. Aiva ir studējusi bioloģiju un ir aktīva sabiedriskajā dzīvē: palīdzējusi rīkot Amerikas Latviešu jaunatnes apvienības (ALJA) kongresu, dejojusi *Trejdeksnītī,* uzskata, ka atbalsts *Kursai* ir ieguldījums latviešu jaunatnes izglītībā. Aiva strādā zinātnisko pētījumu laboratorijā ar izmēģinājuma žurkām, pēta kā ar *smadzeņu – datora – muguras savienojumu* metodēm dzīvnieks varētu atgūt kustības pēc muguras smadzeņu ievainojuma. Aivas referāta tēma: *Smadzeņu – datoru savienojumi.* Kā neiro un inženieru zinātņu sadarbība ietekmē nākotnes medicīnu. Problēma: simtiem tūkstoši cilvēku ASV cieš no muguras smadzeņu ievainojumu sekām – dažāda veida un smaguma paralīzēm. Līdz šim nav atrastas ne tādas zāles, ne vingrojumi, kas varētu palīdzēt. Ievainojuma rezultātā smadzeņu signāli nenonāk līdz mērķim, bet ir jau atrastas tehnoloģijas, kas spēj uztvert signālus no šūnām, no smadzeņu virsmas un ārpus galvas. Tas nozīmē, ka smadzeņu signāli ar apjomā sīka implanta, kurā ir ap 100 elektrodu, palīdzību varētu kontrolēt datoru vai robota roku, un šādi slimnieki varētu kļūt daudz patstāvīgāki. Ķirurģija, protams, ir ļoti sarežģīta, bet pētījumi sekmīgi turpinās. Līdztekus stāstītajam Aiva rādīja video, kurā varējām pārliecināties, kā šīs gandrīz vai fantastiskās idejas realizējas dzīvē. Bet vēl interesantāk bija redzēt video un dzirdēt, kā jaunā zinātniece strādā tieši savā laboratorijā, eksperimentējot ar žurkām.

FOTO Edvīns Circenis

No kreisās: Katrīne Janga (Kathrine Young), Aiva Ieviņa, Jānis Rogainis, Indra Ekmane.

Referāta noslēgumā Aiva pateicās klātesošajiem un vairākām organizācijām, kas atbalsta šādus pētījumus, kā arī laboratorijai, kurā viņa šos pētījumus veica *(National Science Foundation, Center for Sensorimotor Neural Engineering, University of Washington Neuroscience Graduate Program, Moritz Lab).*

Pēc referāta Sietlas latviešu tautas deju ansambļa *Trejdeksnītis* vadītāja Katrīne Janga (Kathrine Young) ar trīs dejām pieteica *Trejdeksnīti* un apliecināja, ka jūtas ļoti laimīga, ka var atbalstīt *Kursu.* Deju kopa *Trejdeksnītis* ir Sietlas latviešu lepnums un lolojums, vienmēr gaidīts un sumināts. Tā arī šoreiz mūsu lieliskos dejotājus skatītāji gan sagaidīja, gan pavadīja ar siltiem aplausiem. Un vēl – labs pārsteigums bija ziņa, ka ilggadējais dejotājs un horeogrāfs Vilnis Birnbaums, tikko kā Latvijā saņēmis divas godalgas par savām dejām.

Noslēgumā Indra Ekmane izteica gandarījumu par padarīto un aicināja visus nogaršot pašu sarūpēto cienastu.

Sarmīte Lunde
Laikrakstam „Latvietis“

FOTO Edvīns Circenis

„Trejdeksnītis“ dejo.

Abonējiet laikraksta „Latvietis“ drukāto izdevumu krāsās!
Abonements $42 par 10 numuriem, $82 par 20 numuriem vai $210 par 52 numuriem ar piegādi Austrālijā.
Dāviniet sev vai citam!
Sterling Star Pty Ltd, PO Box 6219, South Yarra, Vic. 3141. Čeki rakstāmi: „Sterling Star“
Abonementu var pieteikt un pagarināt tīmeklī – http://www.laikraksts.com

Mazs cinītis gāž lielu vezumu

Saimnieciskais Mērsrags

Šoreiz izstaigāju Mērsragu – no pašvaldības priekšsēdētāja kabineta, caur ostu, līdz bākai. Laiks – silti pelēks, ar krāsainu, saules apspīdētu joslu pie apvāršņa jūrā. Satiksme ar Rīgu laba, visi autobusi iet caur Jūrmalu un Mērsragu.

Šoreiz man bija iespēja iepazīties ar Mērsraga novada saimnieku un uzzināt jaunumus, tāpat gūt priekšstatu par vētrainajiem notikumiem pagasta dzīvē pirms dažiem gadiem. 2008. gadā Valsts mēroga novadu reorganizācija apvienoja Roju un Mērsragu vienā novadā, ar pārvaldi Rojā. Jau pirmā gada laikā mērsradznieki saprata, ka šajā situācijā tomēr ir zaudētāji un ar 500 parakstiem aicināja savus deputātus Rojā domāt par izstāšanos no apvienotās pašvaldības. Galu galā, tas arī notika, bet ceļš līdz tam bija piņķerīgs, jo šis bija pirmais šāda veida gadījums – aizliegts nav, bet kā to pareizi izdarīt, tas prasīja laiku: tautas sapulce, publiska apspriešana, balsošana abos pagastos (882 *par* un 31 *pret)* un atbilstošas procedūras un dokumenti, līdz gala vārdu teica Saeimā. Mērsradznieki, kas senāk nebaidījās būvēt kuģus tālām jūrām un visos laikos ir bijuši zvejnieki ar savu sīkstumu un noteiktību ir pierādījuši, ka arī maza pašvaldība var pastāvēt, attīstīties, rūpēties par saviem iedzīvotājiem, veiksmīgi realizēt savu biznesu un visu darīt kopīgiem spēkiem tā, kā paši nolemj, jo arī tradīcijām ir liels spēks.

Kā jau pie jūras, Mērsraga novadā tiek attīstīta zvejniecība un zivju apstrāde, ostas tranzītpakalpojumi un mežizstrāde. Un ļoti interesants moments – Mērsragā nav bezdarba, trūkst darba roku! Novada patstāvības iegūšanā/atgūšanā kā karognesējs, jeb labāk teikšu, kā kuģis mērsradzniekus vadīja un aizstāvēja novadnieku ievēlētais domes priekšsēdētājs Lauris Karlsons, kuram nav sveša ne zveja, ne kuģošana. Tādēļ kopā ar pārējiem novada deputātiem zin, ko iedzīvotāji vēlas. Viens par visiem, un visi par vienu! Man prieks bija iepazīties ar tik jaunu un enerģisku pagastveci, un ļoti patīkams pārsteigums bija viņa izteikti stingrais rokas spiediens. Lai Mērsrags plaukst un zeļ!

Te nu var teikt, ka ceļojuma oficiālā daļa bija beigusies, un tālāk es ar kompanjonu devos izstaigāt Mērsragu pēc kartes. Centrā nav nekādu arhitektūras šedevru; pieticīgas ēkas, tāpat kā domes un Informācijas biroja jaunais namiņš pie zvejnieku laivas. Protams, pats galvenais ir Mērsraga osta ar diviem moliem (uz Ziemeļu mola var nokļūt, ejot apkārt pa pludmali), pati osta ir slēgta apskatei. Mērsraga osta ierīkota 4 km garā kanāla galā, kas savieno Engures ezeru ar jūru. Vispirms izstaigājām jahtu centru, apskatījām populāro jahtu *Palsa,* kura sezonā veic braucienus uz Roņu, Sāremā salu un Gotlandi. Lai arī esmu bailīga uz ūdeņiem, apskatot *Palsu,* nolēmu šovasar apmierināt savu ziņkāri un apskatīt vismaz Roņu salu. Apskatījām vairākas jahtas, kas gaida savu kārtu restaurācijai, un te nu es piedzīvoju pamatīgu pārdzīvojumu: rindā stāv arī jahta *Līgo,* ar kuru esmu bijusi četros jūras braucienos – kā matrozis, kohs un stūrmanis. Nekādi negribēju pieņemt, ka arī *Līgo* stāv uz sauszemes; tikai vēlāk, skaitot cik gadu ir pagājis, samierinājos. Varbūt man kādreiz izdosies redzēt šo jahtu atjaunotu un ūdenī.

Tālāk gājām uz molu, jo bijām saņēmuši atļauju to apskatīt. Gar milzīgām papīrmalkas grēdām un skaidu kalniem, aiz kuriem pavērās skats uz diviem vēja ģeneratoriem, šļūcām sīkiem solīšiem, jo zem sniega bija tīrs ledus. Mols pie pašas ugunszīmes bija vienā ledū pēc pēdējās vētras, un zāles stiebri 2 mm diametrā – tagad bija 2 cm diametrā – ļoti iespaidīgs skats. Te mums bija īsta paradīze – jūra, moli, ugunszīmes, ledus, bars lielo gauru, kuras gan iebilda fotografēties un visam pāri svaigu skaidu smarža.

Atpakaļceļā mūs bargu skatu sagaidīja ostas sargs, prasot uzrādīt papīrus, un te nu lieti noderēja mana, laikraksta *Latvietis* preses karte!

FOTO Aina Gailīte

Mērsraga kanāls – izrakts 1842. gadā, lai savienotu Engures ezeru ar jūru.

FOTO Aina Gailīte

Mērsraga ostas Ziemeļu mols.

FOTO Aina Gailīte

1928. gadā būvētais īpašums Mērsraga Bākas ielā 7.

FOTO Aina Gailīte

Mērsraga luterāņu baznīca.

Tālāk, pa šoseju devāmies uz Bākas ielu – tās galā atrodas Mērsraga bāka. Šajā ceļā pirms kapiem uzmanību pievērš 1928. gadā būvēts namīpašums – lepns un pamatīgs, ar saimniecības ēku un virszemes pagrabu ar iemūrētu gada skaitli *W 1928* – jūras braucēju pamatīgums.

Tad ceļa kreisajā pusē, jau netālu no jūras, atrodas Mērsraga kapi ar mazu luterāņu koka baznīciņu, kuras tor-

Turpinājums 11. lpp.

Lasītāja vēstule

Par jauno pasi

Mana attieksme pret jauno pasi ir negatīva. Tā neiedvesmo un sludina bezcerīgu nolemtību.

Tā ir juridiski noformēts latviešu internacionalizācijas jeb kosmopolitizācijas dokuments, mēģinājums tautību – personības galveno raksturlielumu aizstāt ar nacionāli simbolisku ezotērisku atribūtiku un latviskās identitātes aksesuāriem. Tā ir kā acis žilbinošs un mānīgs iepakojums plaša patēriņa precei bez kvalitāti raksturojoša sertifikāta, kā kartupelis, ābols vai roze bez šķirnes nosaukuma. Tā ir mīna ar laika degli.

Manas esošās pases derīgums ir līdz 2047. gadam. Manam laikam pietiks. Manas pases galvenajā lappusē, nevis otrajā, pēdējā, kādā papildprotokolā vai elektroniskajā reģistrā, ar lielajiem burtiem redzami iedrukātā tautība LATVIETIS, mani pilnīgi apmierina. Tas neprasās pēc iesaiņošanas īpašos simbolos un mājienos, kā krustvārdu mīklās. No latvietības nekaunos. ES un pasaules tautu pārstāvjiem kaunēties no savas tautības ieraksta pasē, neatrodu argumentus, ja nu vienīgi tautām, kuras nodarbojas ar terorismu, karu izraisīšanu, tos atbalsta un ir drauds kaimiņu tautām, pat cilvēcei. Ar pasēm bez tautības norādes, latviešu tauta tiek atdalīta no savas identitātes, pazemota un apdraudēta, jo tiek juridiski atņemts nacionālās pašapziņas un pašcieņas avots. Tiek uzspiesta internacionalizācija, kas man ir nepieņemama.

Tiek realizēts kārtējais projekts, kur *aiz kokiem jāpazūd mežam*. Neuzticos šī projekta iniciatoriem. Šī neuzticība ir radusies tāpat kā 25 gadus klausoties cilvēktiesību glorificēšanā, izveidojās neuzticība atjaunotās Latvijas valsts likumdevējiem un vadītājiem. Kā padomju laikā pastāvēja totalitārās realitātes uzspiesta pašcenzūra, tā arī šodien pastāv neuzticība jaunās pases iniciētājiem un viņu patiesajiem nolūkiem. To uztveru, kā pret sevi vērstu kārtējo bezrobežu cilvēktiesību viltniecisku pielocīšanu nacionālas pašapziņas šķietamībai.

Kāda varētu būt argumentācija pases maiņai? 1. – tiek nodrošinātas kādiem kādas darba vietas, kas izskatās pozitīvi no valsts vadītāju deklarētās cīņas par jaunu darba vietu radīšanu viedokļa un 2. – galvenokārt, izvairīties no latviešu identitātes patiesās norādes, to pasniedzot pasaulei caur simboliem, kurus paši latvieši bez plašākiem paskaidrojumiem nevar saprast.

Tautības ieraksts pasē nedrīkst būt aizvainojošs nevienam cittautietim, arī latvietim. Tam jābūt starptautiski (ANO) akceptētam un obligātam. Tas ir būtisks nepieciešams rādītājs par pases īpašnieku un ir īpaši svarīgs mūsdienu globālā terorisma un karu izplatības kontrolei un ierobežošanai.

FOTO Publicitātes foto

Jaunā Latvijas pases.

Manā skatījumā – pasei nav jāreklamē ar reliģiju un vēsturi saistītas nianses, kas izraisa strīdus, bet īsi un kodolīgi jāatspoguļo tās īpašnieka personības būtību – deklarējot tautību, dzimšanas un pārējos identifikācijas datus. Tā, kā tas nodrošināts manā 1997. gadā izdotajā pasē. Jo vienkāršāk, jo ģeniālāk.

Izslēdzot tautības ierakstu, mēs atsakāmies no savas identitātes pamata, zaudējam pašcieņu, nostājamies teroristu un karu izraisītāju pusē un kļūstam par gļēviem divkošiem. Neraugoties uz to, pasaules notikumu optimistiski un cerīgi ietekmēts, gaidīšu atkārtotu nākamās (1997. gada parauga) pases iniciatoru uznācienu!

Andrejs Lucāns

Burtniekos, 2015. gada 3. februārī
Laikrakstam „Latvietis“

Mazs cinītis gāž lielu vezumu

Turpinājums no 10. lpp.

nīša krustā ir uzmeties gailis. Baznīca būvēta 19. gs. beigās, restaurēta 2002. gadā.

Kad ceļš jau pieiet pavisam tuvu jūrai, aplūkojam lepnu rīdzinieku vasarnīcu ar niedru jumtu. Un tad jau klāt skatu tornis netālu no krasta, un no tā baltā bāka redzama kā uz delnas. Ir jau saulrieta laiks, viss kļūst noslēpumains, arī savu laiku nokalpojušās kāda īpašuma akmens mūra ēkas ar saaugušiem sīkiem bērziņiem uz caurā jumta.

Sabildējam bāku no abām žoga pusēm, protams. Paejam gabaliņu gar jūras krastu rieta krāsās. Priecājamies par daudzo akmeņu ledus cepurēm un dažiem nesteidzīgiem gulbju pāriem. Jau krēslā dodamies atpakaļ uz Mērsraga centru un tumsā vēl pafotografējam izgaismoto ostu ar krāsainajiem kuģīšiem.

Un tad jau klāt autobuss, es izkāpju Jūrmalā, bet mans ceļabiedrs aizbrauc uz Rīgu. Interesanti pavadīta diena – noieti vairāki kilometri, visu dienu būts svaigā gaisā, tik daudz redzēts un uzzināts. Vēl jau gan diena bija par īsu, lai paspētu visu apskatīt, tātad būs jāatgriežas.

FOTO Aina Gailīte

Mērsraga bāka – celta 1875. gadā un pārbūvēta (iebetonēta) pēc I Pasaules kara laika postījumiem 1922. gadā.

Aina Gailīte

Laikrakstam „Latvietis“

ATBALSTIET LAIKRAKSTA DARBU,
LAI VARAM TURPINĀT REGULĀRI JŪS
INFORMĒT, IZKLAIDĒT UN IZGLĪTOT!
IZMANTOJIET TĪMEKĻA VIETNI: http://laikraksts.com/Atbalstit.php

Edvarts Virza

Pieminam Latvijas patriotu un apdziedātāju

Gadumijā pieminam mūsu novadnieka, ievērojamā latviešu dzejnieka, rakstnieka, publicista un tulkotāja Edvarta Virzas (īstajā vārdā Jēkabs Edvarts Liekna) dzimšanas dienu. Dzejnieks dzimis 1883. gada 27. decembrī, tagadējā Ozolnieku novada teritorijā, Salgales pagasta *Rāceņu* mājās. Tās bija nākamā dzejnieka mātes mājas, bet tagadējās dzimtas mājas *Billītes* Virzas tēva mantojums.

Tas, ka E. Virza bija turīga saimnieka dēls, deva iespēju nodarboties ar rakstniecību. Viņš nebija izgājis augstas skolas, ja neskaita gada lekciju kursu par tautsaimniecību un jurisprudenci. Tomēr paša izkoptais talants pārvarēja šķēršļus rakstniecības pasaulē, un viņš piepulcināts latviešu literatūras klasiķiem. Diemžēl ir izaugusi vesela paaudze, kuras mācību laikā skolā padomju režīms noklusēja E. Virzas daiļradi. Tikai privātās bibliotēkās glabājās mūsu novadnieka pazīstamākais prozas darbs *Straumēni* un patriotiskās dzejas grāmatas.

Savus pasaules uzskatus, E. Virza paudis gan politiskajos rakstos, gan grāmatās, kur atklājas kā spēcīga personība, kurš uzupurējas valsts un tautas labā, paceļoties pāri savstarpēju individuālu interešu vadītu partejisku politiku. Par to viņš vēsta savā politiskajā darbā *Kārlis Ulmanis*. Viņš nepiedzīvoja sev mīļās un dārgās valsts bojāeju, jo mira neilgi pirms padomju okupācijas – 1940. gada 1. martā.

Palika E. Virzas ģimene – sieva, rakstniece un dzejniece Elza Stērste un meita Amarillis Liekna. Padomju represijas skāra E. Stērsti, kura tika izsūtīta uz Sibīriju. Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas lielākais un priecīgākais Amarillis Lieknas brīdis bija atgūstot tēva mājas Salgales pagasta *Billītes,* kur pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu sākumā ierīkoja savu vecāku piemiņai veltītu muzeju. Tas bija devums ne tikai dzimtas, bet arī visas Latvijas kultūras vēsturei. Viņas meita Anna Žīgure, dēls Eduards Liekna un mazmeita Diāna Jance turpina savu senču rakstniecības tradīcijas, kā arī *Billīšu* uzturēšanu un darbību.

Aizvadītajā pavasarī šo rindu autoram bija sirsnīga tikšanās ar Virzas dzimtas pārstāvjiem sakoptajās *Billītēs*. Braucienu rosināja mākslinieces Dzidra Bauma, kura šobrīd aktīvi veido tematiskās gleznas par pazīstamām Latvijas personībām. Mākslinieces veda līdz gleznu, ko dāvājusi Ozolnieku novada vēstures ekspozīcijai, ar domu, ka vēlāk radīs arī speciālu E. Virzas un E. Stērstes *Billītēm* veltītu darbu. Mēs, *Billīšu* viesi, varējām baudīt māju saimnieku labvēlību un ieinteresētu stāstījumu par māju un dzimtas vēsturi. Apskatījām vietu, kur tapis romāns *Straumēni,* iepazinām tā laika sadzīves priekšmetus, piemēram, dārzā ierīkotu vannu vasaras peldēm. Vasaras sezonā *Billītes* atkal uzņems viesus un gaidīs *Straumēnu* autora dzimtas mājās kultūrvēstures un novada vēstures interesentus.

Aigars Stillers
Ozolnieku novada vēstures ekspozīcijas krājuma glabātājs

Pēteris Greste godalgots

Turpinājums no 1. lpp.

brālību. Viņus notiesāja no septiņi līdz desmit gadiem cietumā. Neņemot vērā Ēģiptes neapmierinātību ar *Al Džaziras* angļu valodas kanāla īpašniekiem Katārā, pierādījums pret žurnālistiem kā terorisma atbalstītājiem vienkārši neeksistēja – tāds arī bija neatkarīgu ekspertu novērtējums. Greste, Fahmijs un Mohameds uzvedās ar lielu godu un drošsirdību šajā neskaidrībā par viņu likteni. Godalgu komiteja arī atzīst visus, kas ir darbojušies žurnālistu labā un vēl turpina darboties, lai atbrīvotu Fahmiju un Mohamedu.“ Grestes kolēģi pārtiesāšanas prāvas pirmā sēdē tika izlaisti no ieslodzījuma pret drošības naudu, bet nedrīkst izbraukt no Ēģiptes. Viņi noskatījās godalgu ceremonijas tiešraidi Kairā.

Saņemot godalgu Londonā, Pēteris Greste teica, ka viņš un viņa kolēģi jūtas ļoti pagodināti. „Man sirds pukst it kā es būtu atskrējis šeit no Kairas. Šī godalga ir mums visiem – ne specifiski mums trijiem, bet plašākā kolektīvā visiem medija darbiniekiem, kas ir atbalstījuši mūs un cīnījušies par mūsu brīvību. Šī godalga ir par vispārējo preses brīvības principu – par tiesībām tautai zināt, kas notiek.“

Pēteris Greste atgriezās Brisbanē ceturtdien, **5. februārī.** Lidostā viņu sagaidīja ģimenes loks un, neskatoties uz agro rīta stundu, – plkst. 1.00, liels pulks žurnālistu un atbalstītāju. Nākamajā rītā Pēteri intervēja angļu žurnālists Patriks Kingslijs (Patrick Kingsley), kas ir laikraksta *The Guardian* žurnālists Kairā un kas apmeklēja visas Pētera prāvas tiesas sēdes.[2] Kingslijs atlidoja uz Brisbani kopā ar Pēteri un prasīja: „Pirms dažām stundām Tu izkāpi no lidmašīnas un satiki ģimeni – kā jūties, kas Tev prātā?“ Pēteris atbildēja: „Es esmu totālā sajūsmā! Es vēl lidoju desmit pēdas virs zemes. Tā lieta, kas mani pārsteidz par visu šo *piedzīvojumu,* ir – cik plaša ir publikas interese mūsu situācijā. Ejot staigāt šorīt, gandrīz katrs otrais cilvēks ar mani sasveicinājās. Un lielais žurnālistu skaits lidostā un arī šodienas preses konferencē bija man neaptverams!“

Vairāk nekā vienu gadu pēc viņa aresta Grestem ir daudz vairāk jautājumu nekā atbilžu par to, kas ar viņu notika. Tieši kāpēc viņu arestēja? Kāpēc viņu notiesāja? Un kāpēc viņu atbrīvoja? Šie ir jautājumi, par kuriem Greste vēl nevēlās izteikt minējumus, it sevišķi, kamēr viņa divi kolēģi nav brīvi. Viņš tika aizsūtīts uz Ēģipti tikai uz dažām nedēļām, lai atvietotu citu žurnālistu, kas bija atvaļinājumā. „Mana pieeja šādā situācijā ir tāda pati kā jebkurā vietā, kas ir jauna – ja nepazīsti robežas, ja nepazīsti vietējo politiku, tad jādarbojas piesardzīgi. Es zināju, ka šis bija sarežģīts pārejas periods Ēģiptē, bet nekad nevarēju iedomāties, ka mūs iepīs šajā situācijā tā, kā tas viss notika.“

„Tā diena, kad mums piesprieda sodu, bija visgrūtākā. Es jutos tā, it ka man būtu iebelzts seju. Mēs vienmēr bijām pārliecināti, ka bijām nevainīgi, un kad tiesnesis mūs nosodīja uz septiņiem un desmit gadiem (Baheram), tas bija liels trieciens. Atpakaļ cietuma kamerā mēs saņēmāmies un nolēmām cīnīties. Tev ir jāsaņemas, jāakceptē stāvokli un jārīkojas. Viens, ko esmu sapratis, ir, kad mēs tiekam ielikti šādās sarežģītās situācijas, mēs atrodam sevī neparedzētus spēkus un spējas.“

„Gribu arī izteikt milzīgu pateicību savai ģimenei par viņu neatlaidīgo un dedzīgo atbalstu. Abi mani brāļi ir upurējuši savas ģimenes dzīves un saņēmuši izpratni no saviem darba devējiem, lai brauktu uz Ēģipti vairākas reizes mani atbalstīt un apciemot. Un tāpat mani vecākie ir ziedojuši visu pēdējo gadu, cīnoties par manu brīvību. Šīs kampaņas publiskais atbalsts ir lielā daļa viņu nopelns. Šis piedzīvojums ir saliedējis mūsu ģimeni un izraisījis jaunu cieņu par pirms šim neredzētām spējām gan kā indivīdiem, gan kā ģimenei kopā.“

Brisbanē Pēteris pavadīja pirmās pāris dienas ģimenes lokā un izbaudīja vienkāršus priekus, kurus nebija pieredzējis vairāk nekā gadu. „Skatīšos saulrietus un zvaigznes, sajutīšu smiltis starp kāju pirkstiem. Šī ir bijusi man kā atdzimšana, kas liek novērtēt šos brīnišķīgos momentus un saprast, cik svarīga ir ģimene.“

Ojārs Greste
Laikrakstam „Latvietis“

[1] *http://www.rts.org.uk/freed-al-jazeera-journalist-peter-greste-picks-rts-award-him-and-his-two-colleagues-egypt*
[2] *http://www.theguardian.com/media/2015/feb/05/peter-greste-australian-journalist-cairo-egypt-arrest*

Latviešu Kredītkooperatīvs

Turpinājums no 5. lpp.

Igors Dimits un Roksija Reitere. Visi četri tika vienbalsīgi ievēlēti nākošajiem diviem gadiem.

Sapulces turpinājumā direktors Pēteris Delvers īsumā pastāstīja par kooperatīva darbību aizvadītajā gadā un darbību turpmāk, atkārtojot, ka kredītkooperatīvam ir pietiekoši daudz brīvu līdzekļu, un aicināja biedrus izmantot LKA aizdevumu pieprasījumus māju iegādei un citām vajadzībām.

Pēc sapulces slēgšanas, visi uzkavējās sarunās pie atspirdzinājumiem un Nama Dāmu kopas sarūpētajiem siltajiem pīrādziņiem.

IN

Laikrakstam „Latvietis“

FOTO Ilze Nāgela

Kredītkooperatīva valde. No kreisās: Ēriks Cīrulis, Edvīns Misa, direktors Pēteris Delvers, Linda Klukasa (Clucas), Viktors Bendrups, Roksija Reitere, Igors Dimits.

Humānā palīdzība uz Latviju

Adelaidē atkal pieņem pakas

Kā ik gadus, Adelaides Latviešu draudžu palīdzības apvienība (ALDPA) sūtīs humānās palīdzības tilpni uz Latviju. Labprāt pieņemam saiņus sūtīšanai no katra stūrīša Austrālijā. Tā kā tilpni iekrausim šī gada marta beigās, saiņiem ar dokumentāciju un samaksu jābūt Adelaidē pirms **20. marta.**

Tiem, kas jau ar šo ALDPA sistēmu ir saiņus sūtījuši – cenas un adreses ir tās pašas kā pagājušā gadā – 1 m3 – $450 plus $45 apgāde un piegāde. Saiņi Adelaidē būs piesakāmi, sākot ar **28. februāri.** No kaimiņu pavalstīm dokumentācija un samaksa piesūtama uz:

ALDPA – J. Caune, 8 Arthur Street, Darlington SA 5047

Numurēti saiņi (bez adresēm) sūtami uz: ADELAIDE LATVIAN CONGREGATIONAL BENEVOLENT SOCIETY

Per: SPECTRUM TRANSPORT SYSTEMS, 158 Churchill Road North, CAVAN SA 5094.

Arī dokumentācijai nav nekas mainījies:

Veidlapa #2 – Saiņa numurs, adrese nosūtīšanai (saņēmējs) **Tālr. numuri,** satura saraksts (daudzums/kas) un Nosūtītāja adrese.

Veidlapa #3 – (Bez šīs parakstītas) veidlapas sainis(ņi) netiks sūtīti. Šī ir *Release and Indemnity* forma, ar kuras parakstu sūtītājs atbrīvo ALDPA no atbildības par bojājumiem vai zaudējumiem. (Viena veidlapa katram sūtītājam, ne katrai pakai.)

Veidlapa #4 – Palīdzības saiņu aprēķini, kurā sūtītājs uzraksta saiņa numuru, izmērus (metros). Tos sarēķinot, atrodot tilpumu, kas pareizināts ar 450, dos sūtīšanas maksu. Tad vēl jāpieskaita apgādes un piegādes cena.

Piemēram, tējas kastes lieluma paka – 0,41m x 0,51m x 0,61m = 1275,51 / 0,128 m3; tad 0,128 m3 x $450 = $57,60 + $45 (piegāde) = **$102,60**

Ja kādam šīs veidlapas no pagājušā gada nav palikušas, labprāt tās piesūtīsim. Vienkārši piezvaniet Jānim Caunem tālr./Fax – 08 82969985.

Atzīmējums *Humanitarian Aid* vajadzīgs tikai drēbju un apavu saiņiem. Grāmatas Valsts Ienākumu Dienests (VID) uzskata kā dāvanu.

ALDPA vadība

Adelaides Baltiešu aprūpes nams

Amber aged care (AAC) padome atsāk darbību 2015. gadā

Jaunais gads nosvinēts, jaukā vasara iedeva iespēju atvilkt elpu, uzlādēt baterijas un tagad ar jaunu spēku un degsmi gatavojamies atsākt darbību, sagatavojot plānu. Vienmēr ir labi, ka ir kāds plāns, kam sekot tā, lai viss ritētu veiksmīgi uz priekšu. Nav iespējams visu pareģot, bet tomēr, ja ir plāns, tad ir virziens un skaidrība, un ja kaut kas nesagaidāms notiek, tad to situāciju ir kaut cik vieglāk atrisināt, ja uzstādītais plāns ir zināms.

Pirmdien, **9. februārī,** AAC padome sastādīja darbu plānu 2015. gadam. Tika pieaicināti speciālisti savās nozarēs: piemēram, pārstāvji no līdzīgas iestādes ar lielāku pieredzi, jo sevišķi, ja plānojam palielināt mūsu gultu skaitu. Respektīvi, mēs varētu uzbūvēt ēku ar vietu 40 jaunām gultām. Vai mēs varēsim šādu projektu sekmīgi novadīt ar mūsu pašu spēkiem un zināšanām, vai iesaistīt citus speciālistus? Vai mums ir tik daudz kandidātu, lai uzpildītu šīs vietas no mūsu trim Baltijas valstīm Adelaidē?

Bija ļoti garas pārrunas un iztirzājām vairākus jautājumus. Vienprātīgi vienojamies, ka jāiet tikai uz priekšu. Sadalījām papildus amatus, uzklausījām mūsu enerģisko menedžeri Adrian, un tiksimies nākamo pirmdien, lai tupinātu realizēt uzstādīto plānu.

FOTO Jana

AAC padome: Stāv no kreisās: igauņu pārstāvis M. Hoile, menedžeris Adrian, igauņu pārstāvis (padomes vice) J. Oks. Sēž no kreisās: lietuviešu pārstāve A. Basusauskas, atbildīga par finansēm (neatkarīga no baltiešiem) A. Liava (Liaw), latviešu pārstāve (priekšniece) M. Puķīte, latviešu pārstāve (sekretāre) M. Tamm, lietuviešu pārstāve R. Stankevičus (Stankevicius).

Margota Puķīte

Laikrakstam „Latvietis“

FOTO Pēteris Strazds

Apvienotais vīru koris.

AL 55.KD Kopkora koncerts

Turpinājums no 4. lpp.

Latvijā. Šim plašajam skaņu audumam kā liegi atmiņu dzīpari cauri vijās *Saulīt' tecēj* un Jāņu dziesmas motīvi. Jāņa Lūsēna *Karoga dziesma* izpildījumā diriģente Elita Luce panāca vienkārši skaisti niansētu, vijīgu dziesmas plūdumu. Vairāk nevajadzēja.

Nobeidzot šo jauktā kopkora pirmo daļu, ar skaidru priekšstatu un pārliecību, kā dziesmai jāskan, Lilita Daenke ļāva izskanēt Jāņa Mediņa *Tev mūžam dzīvot, Latvija*. Privilēģija, ko rakstītājam piešķir video ieraksts, ir iespēja norisi vērot kā no zāles, tā tuvplānā. Dziesmai izskanot, smaidīja koris, smaidīja diriģente un smaidīja klausītāji, izsakot savu prieku sirsnīgos aplausos.

Pirmās daļas otro pusi izpildīja KD vīru kopkoris. Dzirdējām astoņas dažāda rakstura, dažādas noskaņas dziesmas, sešu diriģentu vadībā. Starp tiem, debitanta neviena. Visi ar koncertpieredzi azotē. Šai programmas daļā ievērojamu vietu ieņēma instrumentālie pavadījumi, kas dažādās kombinācijās pilnveidoja dziesmu skaņu un noskaņu.

Kā pirmo dzirdējām Valda Zilvera skanīgo dziesmas slavinājumu *Dziesma dziesmai* – Astras Kronītes vadībā ar viesu kora *Pernigele* koncertmeistares Solveigas Bokas tikpat skanīgo pavadījumu. Nevarētu vēlēties piedienīgāku sākumu spožajai priekšnesumu virknei, kas sekoja.

Bruno Skultes šūpuļdziesmu Latvijai *Aijā* novadīja Ivars Štubis tīrā *a cappella* dziedājumā. Iepriecināja diriģenta veidotā sakarība starp Teodora Tomsona gleznainajiem vārdiem un dziesmas liego, līgano melodiju.

Imanta Kalniņa *Lūgšana* saistīja ar emocionālo intensitāti, ko diriģents Jānis Laurs piešķīra šīs īsās, astoņrindu dziesmas interpretācijai. Nozīmīgs bija Solveigas Bokas klavierpavadījums kāpinājumu veicināšanā. Klausītāji dziesmu saņēma ar dedzīgiem aplausiem.

Ērika Ešenvalda dziesma *Brīvība* ar Andreja Eglīša vārdiem, pieņēma īpašu nozīmi šī koncerta norisē. Dziesmu pieteicot, diriģents Ivars Cinkuss to veltīja žurnālistam Pēterim Grestem un ģimenei viņu cīņā par Pētera atbrīvošanu no cietuma Kairā. Man rakstot šī raksta uzmetumu š. g. 2. februārī, ziņas, ka Pēteris ir atbrīvots un ceļā uz mājām, pāršalca pasauli. – *Pēter, vai Tu šo veltījumu un mūsu visu sirdspukstus saklausīji pērnā gada 30. decembrī?*

Dziesmu *Pulkveža atgriešanās* novadīja Daina Jaunbērziņa, noturot dziesmas smago un sēro noskaņu līdz pēdējam akordam. Dziesmas tumšās, sabiezinātās skaņas izcēla Sandras Birzes sāpīgi skaudrais klavierpavadījums.

Nereti gadās pabrīnīties, cik plašs un apsviedīgs var būt cilvēka jūtu apjoms. Taisnā ceļā no pulkveža pavadīšanas, Astra Kronīte mūs dziesmā aizveda uz Jāņu vakaru mūsu visu kādreizējā sapņu zemē Latvijā. Sapņaini un līgani izskanēja Ērika Ozoliņa *Jāņu nakts,* tikpat sapņaina trio pavadījumā: Solveiga Boka – klavieres, Daina Kaina – vijole un Jānis Laurs – čells. Dziesmu sveicām ar izjustiem aplausiem.

Klausītāju pacilāto omu vairs nenojaukt. Gandrīz vai danču solī sekojām Inta Teterovska novadītai *Laid iekšā, saimniece,* pa ceļam aujot kājas Dainas Jaunbērziņas braši novadītai, braši nodziedātajai Edgara Račevska *Nevienami es nedošu* marša ritmā. Ar to tad arī noslēdzās koncerta pirmā daļa.

Koncerta otro daļu ievadot, no jauna mūsu priekšā stājās KD jauktais kopkoris. Ar prieku un pateicību sveicām visus – korus un diriģentus, solistus un pavadītājus no tuviem un tāliem ciemiem: diriģenti Ingunu Grietiņu ar Īrijas latviešu kori *eLVē,* Artu Zundi ar Liepupes kori *Pernigele* un mūsu palīgus, Latvijas Vispārējo Dziesmu svētku virsdiriģentus – Intu Teterovski un Ivaru Cinkusu, ar kuru vīziju, ticību un darbu mūsu Kultūras dienas izvērtās lielākas nekā drīkstējām cerēt. Ne mazāk sveicām pašu māju – Austrālijas – kā jaunās, tā pieredzē bagātās diriģentes un diriģentus. Bez tiem, kurus esmu jau minējusi, vēl jāmin: Ritu Hach, Sandru Birzi, Ellu Mačēnu, Jolantu Lārmani un Edgaru Vēgneru, kas turpināja pirmā daļā uzsākto jauno spēku skati.

Šai daļā dominēja tautas dziesmas. Dzirdējām senās, mīļās *Rīga dimd, Kur tu skriesi, vanadziņi, Pūt, vējiņi* – šo dziesmu klasiskajās apdarēs, kā arī jauno laiku darinājumus – *Nesmejati, sveši ļaudis, Es atnācu uguntiņu* un citas. Neiztrūka arī sacerēto dziesmu ar dzejas vārdiem. Koncerta pirmo daļu aprakstot, mēģināju attēlot koncerta noskaņu, veltot uzmanību katrai dziesmai atsevišķi. Šai koncerta otrajā daļā pievērsīšos vispārīgākiem novērojumiem.

Interesanta bija programmā uzskaitītā dziesmu darinātāju virkne. Starp Jāņa Cimzes, Andreja Jurjāna, Raimonda Paula un Valta Pūces dziesmu apdarēm, godpilnu vietu ieņēma pašmājnieku Imanta Līča, Vēsmas Putniņas, Sandras Birzes, Alda Sila un Dainas Jaunbērziņas dziesmu apdares un adaptācijas. Vēl nesen bija dziesmas, ko zināja un dziedāja tikai Latvijā, un dziesmas, ko zinājām un dziedājām tikai mēs šeit – Austrālijā. Ir patiess prieks atskārst, ka ar katriem jauniem svētkiem, ar katru jaunu sadziedāšanos, arvien vairāk dziedam vienu dziesmu, ne vairs katrs savu. Dziesmu pūrs mums kļuvis kopējs.

Tāpat kā pirmā daļā, baudījām lielu dažādību dziesmu izpildījumos. Bija dziesmas ar dažāda sastāva ansambļu pavadījumiem, dziesmas ar solo dziedājumiem, kā arī dziesmas mūsu tautas daiļrades klasiskajā *a cappella* stilā. Lielisku papildinājumu dziesmai *Vai tādēļ nedziedāju,* ar Kristīnes Kārkles-Puriņas tāli skanošo solo, sniedza tautas mūzikas ansamblis *Laimas Muzykanti,* paceļot dziesmu un klausītāju sajūsmu zaļumballes līmenī. Līdzīgu smaili, kaut ar citu noskaņu, piešķīra Benjāmiņa Goldsmita (Benjamin Goldsmith) soprānsaksofona partija Ērika Ešenvalda dziesmas *Dvēseles dziesma* pavadījumā. Pārējos solo dziedājumus šai koncerta daļā izpildīja Līga Liedskalniņa Imanta Līča darinātā *Nesmejati, sveši ļaudis* un Anna Mačēna kopā ar Intu Teterovski

Turpinājums 15. lpp.

AL 55.KD Kopkora koncerts

Turpinājums no 14. lpp.

daiļskanīgā duetā, jau minētajā *Dvēseles dziesmā*.

Tuvojoties koncerta beigām, KD jauktajam kopkorim pievienojās vīru kori. Visi kopā, Intam Teterovskim diriģējot, Solveigai Bokai pavadot, nodziedāja Mārtiņa Brauna elektrizējušo *Saule, Pērkons, Daugava*. Pagājušā gadsimteņa astoņdesmito gadu beigās šī dziesma atbalsoja tautas brīvības ilgas Latvijā. Šodien, tā veic to pašu Katalonijā. Kaut citiem vārdiem, ar tādu pašu sirds dedzi kā dziesmu dziedāja Latvijā, to dzied tauta Katalonijā. Dziesma ir kļuvusi par brīvības kustības neoficiālo himnu. Vai brīnāmies, ka dziesmai tāda vara?

Kultūras dienu karoga nodošanas ceremonija sākās visiem diriģentiem un māksliniekiem nostājoties kora priekšā. Sekoja ziedi, aplausi un Rīcības komitejas priekšsēdētāja Jāņa Čečiņa sirsnīgie pateicības vārdi koriem, diriģentiem, māksliniekiem, Kultūras dienu darbiniekiem un dalībniekiem. Vēlot veiksmi un gandarījumu, darbu veicot, J. Čečiņš nodeva KD karogu nākamo KD rīkotājiem, melburniešiem Lārai Brennerei un Markusam Dragūnam, kurš diemžēl nevarēja būt klāt. Karogu saņemot, L. Brennere solījās uzturēt Kultūras dienu tradīcijas un nodot tās kā mantojumu nākamajām paaudzēm.

Svētki neizskanēja ar vārdiem, bet gan ar dziesmu – turklāt divām. Lilitas Daenkes diriģētā Ērika Ešenvalda *Dvēseles dziesma* izteica visu, ko šīs dienas bija devušas mums. Ar Anitas Kārkliņas vārdiem, kas apdzejo dvēseles dziesmu Latvijai, kur dvēsele brīžiem dzied, skumst, raud, mīl un lūdz, varu teikt, ka visu to pārdzīvojām arī mēs. Šīs dziesmas dueta dziedājumu veica Anna Mačēna un Ints Teterovskis. Bagāto pavadījumu – Zane Ritere (klavieres) un jau minētais Benjāmiņš Goldsmits ar soprānsaksofonu. Atsaucoties uz klausītāju nerimstošajiem aplausiem un saucieniem, dziesmu atkārtoja.

Palikusi vēl tikai viena – sirds dziesma – *Pūt, vējiņi*. Klusi, gandrīz nemanīti, vietu kora priekšā ieņēma diriģents Ivars Cinkuss. Tik tuva kā pašu elpa atskanēja senā, mīļā dziesma. Dziesmai dziestot, tikpat klusi kā uznācis, I. Cinkuss nogāja sāņus, ļaujot koncerta vadītājai Dainai Kajnai dziesmu un koncertu nobeigt. Šo vērojot, man tuvumā nebija nevienas sausas acs. Ar to izskanēja AL 55. KD Kopkora koncerts Sidnejas Latviešu namā.

Atvadām – *Ivar, brauc atpakaļ!*

FOTO Pēteris Strazds

Solisti Anna Mačēna un Ints Teterovskis.

Rakstot šo rakstu, man priekšā uz galda guļ maza, necila grāmatiņa. Grāmatiņu pašķirstu, kad gribu pārliecināties, vai esmu pareizi sapratusi kādas dziesmas vārdus. Grāmatiņa ir izdota Latvijā. Ir padomju produkts ar nodzeltējušām, drupenām lapām.

FOTO Pēteris Strazds

Diriģents Ivars Cinkuss.

FOTO Pēteris Strazds

Solistes. No kreisās: Kristīne Kārkle-Puriņa un Lorija Cinkusa.

Taču sevī tā satur zeltu – Divdesmito Vispārējo Dziesmu svētku dziesmu tekstus. Tai laikā (1990. g.) brīvības saule vēl nebija uzlekusi. Kā ziemas saule, tā kavējās aiz apvāršņa.

Grāmatiņai uz vāka ir svētku moto: *Mana tauta dziedāja, tāpēc nenosala.* Mans vēlējums būtu, kaut spētu mēs šo domu, mazliet pārveidotu, pārnest kā saukli, kā mudi Kultūras dienām nākotnē. *Mēs esam, jo mēs dziedam!*

Lauma Reinfelde

Laikrakstam „Latvietis“

Datumi

Vārda dienas, dzimšanas dienas un zīmīgi notikumi

19. februāris

Zane, Zuzanna

1870. dibināti Tērbatas latviešu rakstnieku vakari Ata Kronvalda ierosmē.

1915. Pirmais Pasaules karš: sākās Galipoli operācija.

20. februāris

Vitauts, Smuidra, Smuidris

1945. LNP sēde Potsdamā ievēl Bangerski par Latv. Nac. Kom. prezidentu.

21. februāris

Eleonora, Ariadne

Starptautiskā dzimtās valodas diena

1884. rakstnieks, gleznotājs Jānis Sarma.

22. februāris

Ārija, Rigonda, Adrians, Adriāna, Adrija

1900. literatūrzinātnieks, kritiķis Edgars Sūna.

1960. latviešu valodnieks Andrejs Veisbergs.

1970. fotogrāfs Roberts Birze.

23. februāris

Haralds, Almants

1930. sabiedr. darb. Edvins Tālivaldis Kronbergs.

1934. SLT aktrise Vaira Zemīte.

1959. sabiedriska darbiniece, skolotāja Austrālijā Zinta Ozoliņa.

24. februāris

Meteņi

Diāna, Dina, Dins

Igaunijas Republikas Neatkarības diena.

1904. ALT aktrise Valija Pone.

1918. proklamē Igaunijas Republiku.

1965. Izraēlas slepenā dienesta MOSSAD aģenti Montevideo, Urugvajā, noslepkavo slaveno Latvijas aviatoru Herbertu Cukuru, kuru apsūdzēja ebreju nogalināšanā Otrā Pasaules kara laikā.

25. februāris

Alma, Annemarija

1910. literāts, žurnālists Haralds Vecvagars.

1920. dramaturgs, sabiedrisks darbinieks Austrālijā Spodris Klauverts.

1939. sabiedrisks darbinieks Austrālijā Jānis Saltups.

1950. Kanādas latviešu katoļu pirmais kongress.

1965. teātra kritiķis, literatūrzinātnieks Benedikts Kalnačs. ■

Sarīkojumi, draudzes ziņas un ziņojumi

Adelaidē

Svētdien, 22. febr., plkst. 14.00 ALB literārā pēcpusdiena ALB namā. Pārrunas ar juristu-politologu Aleksandru Gāršu: *Pēdējās Saeimas vēlēšanas, un ko tās nozīmē Latvijas nākotnei*. Ieeja $5. Vīns un uzkodas.
Piektdien, 27. febr., plkst. 18.00 *Tālavas* kafejnīcā sākas Sabiedriskā kluba *Laimīgā stunda*. Baudīsim to atkal dārzā zem ozola zariem. Vakariņas gatavos Andis un Rudīte, grieķu stilā – jiros. Ēdienu varēs iegādāties starp plkst. 18.00-19.30. Ēdieni un dzērieni par draudzīgām cenām. Visi mīļi gaidīti.
Sestdien, 28. febr., plkst. 9.00 talka *Tālavā*. Talciniekiem pasniegs rīta launagu kafejnīcā. Nāciet ar cimdiem, spaiņiem vai citiem darba rīkiem. Tīrāmie līdzekļi un krāsa būs sagādāti. Tuvāka informācija: Andis Bērziņš 0421920496, *arberz@optusnet.com.au*
Otrdien, 3. martā, plkst. 11.30 ALB Rosmes saiets *Tālavas* mazā zālē.
Sestdien, 7. martā, Kalpaka / Kurzemes Cietokšņa atcere DV namā.

Adelaides Sv. Pētera draudze

Svētdien, 1. martā, plkst. 11.00 Ciešanas laika 2. svētdiena. Dievkalpojums ar dievgaldu.

Brisbanē

Sestdien, 28. febr., plkst. 12.00 Rummy & zolītes pēcpusdiena DV sarīkojumā Latviešu namā. Maksa $10.
Svētdien, 1. martā, plkst. 10.00 Svētdienas rīts Dievam. Turpināsim pārrunāt Jāņa evaņģēliju 6:41-71 pie M. Mežmales, 104 Donnington Street, Carindale.
Svētdien, 1. martā, plkst. 14.30 Saules zaķa pulciņš Latviešu namā. Tuvāka informācija: Inga Česle (0408 302 506), *inga.ceslis@gmail.com*
Sestdien, 7. martā, plkst. 12.00 Brisbanes Latviešu biedrības pilnsapulce Latviešu namā.
Sestdien, 7. martā, plkst. 13.00 55. Kultūras dienu īsfilmu izrāde Saule Ltd sarīkojumā Latviešu namā. Ieeja $10. Bērniem zem 10 par brīvu.

Kvīnslandes latv. ev. lut. draudze

Māc. Brigita Saiva.

Kanberā

Sestdien, 7. martā, plkst. 13.00 DV rīkots pulkveža Oskara Kalpaka atceres saiets Immanuela baznīcas zālē, Lyons. Lūdzu ņemt līdzi uzkodas.

Kanberas latv. ev. lut. draudze

Melburnā

Piektdien, 27. febr., plkst. 18.30 parmedžāna un viktorīnas krodziņa vakars DV mītnē.
Sestdien, 28. febr., plkst. 11.30 gaidu un skautu pilnsapulce Latviešu namā.
Sestdien, 7. martā, plkst. 12.00 Vanadžu pusdienas DV mītnē.
Sestdien, 7. martā – 9. mar., gaidu un skautu vienības nometne.
Svētdien, 8. martā, plkst. 10. Sv. Krusta baznīcā plkv. O. Kalpaka piemiņas dievkalpojums. Aicina SKKM un KKM saime.

Melburnas latv. ev. lut. draudze

Māc. Dainis Markovskis.
Svētdien, 22. febr., plkst. 10.00 dievkalpojums.
Svētdien, 1. martā, plkst. 10.00 dievkalpojums.
Svētdien, 1. martā, plkst. 14.00 dievkalpojums Latviešu ciemā.
Svētdien, 8. martā, plkst. 10.00 pulkveža Oskara Kalpaka un Studentu rotas Piemiņas dievkalpojums.

Pertā

Pertas ev. lut. Sv. Pāvila draudze

Māc. Gunis Balodis.

Sidnejā

Sidnejas ev. lut. latviešu draudze, Svētā Jāņa baznīcā

Māc. Kolvins Makfersons.
Svētdien, 22. febr., plkst. 10.00 Ciešanu laika dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu. Pēc dievkalpojuma, draudzes pilnsapulce.
Svētdien, 1. martā, plkst. 10.00 Ciešanu laika dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.
Svētdien, 8. martā, plkst. 10.00 Ciešanu laika dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Sidnejas latv. ev. lut. Vienības draudze

Māc. Raimonds Sokolovskis.
Svētdien, 22. febr., plkst. 9.30 dievkalpojums.

Zelta piekrastē

Ceturtdien, 5. martā, plkst. 13.00 kārtējā baltiešu mēneša tikšanās Broadbeach Library, 61 Sunshine Boulevard, Mermaid Waters (iepretim *Pacific Fair* iepirkšanās centram). Iejot bibliotēkā, sekot norādījumam uz *Meeting Room A*.

Latvijā

Pirmdien, 23. febr., plkst. 18.30 LāmsALot klubiņā, uz sadziedāšanos aicina folkloras kopa Lāns – *http://dziveszinazaltis.blogspot.com/2015/01/sadziedasanas-lansalot-klubina.html*
Otrdien, 24. febr., plkst. 18.00 grāmatu un kultūrpreču mājā NicePlace Mansards Rīgā, K. Barona ielā 21a (pagalmā) autore un apgāds Mansards aicina uz Dainas Tabūnas stāstu krājuma *Pirmā reize* atvēršanu.
Trešdien, 25. febr., plkst. 18.00 filmu izrāde *NicePlace Mansards* Kr. Barona ielā 21A (pagalmā). PĒTERA KRILOVA FILMAS. Divas kolorītas īsfilmas, kurās uz ekrāna atdzīvojas laba literatūra un dažādas, bet no padomju realitātes vienlīdz tālas pasaules – 30. gadu mākslinieku bohēma un 40. gadu juku laiki kara beigu virpulī. Seansa garums 86 min, ievadvārdi – Pēteris Krilovs. *Kā mēs aizgājām no mājām*. (1986, spēles īsfilma pēc Jāņa Jaunsudrabiņa grāmatas Es stāstu savai sievai (1946-1951) motīviem, scenārija autors un režisors Pēteris Krilovs, operators Andris Pavlovskis, māksliniece Brigita Rozenbrika, lomās Valdemārs Zandbergs, Helga Dancberga un citi, 30 min). *Maestro* (1990, spēles īsfilma pēc Anšlava Eglīša stāsta motīviem, režisors Pēteris Krilovs, operators Andris Pavlovskis, māksliniece Brigita Rozenbrika, lomās Eduards Pāvuls, Ligita Viduleja, Juris Gornavs, Leonīds Grabovskis un citi, 56 min). Ieeja bez maksas, darbojas kafejnīca, bārs, grāmatu un papīrlietu veikals!
Svētdien, 8. martā, plkst. 13.00 Rīgas Evaņģēliskās draudzes dievkalpojums Metodistu baznīcā, Akas ielā 13, Rīgā. ■

Mums vēl ir vieta Jūsu sveicieniem, apsveikumiem, paziņojumiem.

Cena $6 par 1 cm vienā slejā.
Minimums $10.

Tieši šis laukumiņš izmaksās tikai $43.

Eiro kurss

Eiropas Centrālās bankas atsauces kurss **20. februārī.**

€1 = 1,43990 AUD €1 = 1,49600 NZD
€1 = 0,73480 GBP €1 = 1,12980 USD